

26th March 1954]

MR. SPEAKER :—" I think this is agreed to on all sides. I do not think I need put this to the vote of the House. I shall take it as carried. The Hon. Minister for Education may now move his Demand."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND XV—EDUCATION.

* THE MON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education.'

" This is an important Demand not only because it concerns the education of children but also because it accounts for nearly 20 per cent of our total expenditure on revenue account. As hon. Members would have seen from the Budget papers, the items covered by this Demand are :

	RS. LAKHS.
Government Museum and Connemera Public Library	2.3
University Education	77.89
Secondary Education	129.96
Elementary Education	463.1
Schools including school for defective children and training schools	38.04
Inspecting Officers and their establishment and miscellaneous	59.51
Other schemes	84.61

Out of this a sum of Rs. 82.64 lakhs is for schemes under the Five-Year Plan.

" Hon. Members may be aware that education has been very much in the news in our country especially after the attainment of freedom. It has been recognized by our leaders that the most careful attention should be given to the re-orientation of our educational system. With that aim in view, various commissions have been appointed to review the progress of education in our country and also to make suggestions for the purpose of giving a new orientation to our educational policy. In pursuance of that, soon after the attainment of independence a University Commission was appointed under the presidentship of the present Vice-President of India, namely, Dr. S. Radhakrishnan. That Commission submitted a very valuable report on how university education should be reorganized and how it should be developed. That Commission's report is under the consideration of the Central Government because they have to take the initiative for the

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

purpose of giving a lead to all States concerned. The Central Advisory Board of Education has been dealing with the various recommendations of the University Commission. Hon. Members may be aware that recently they have made certain recommendations with regard to the pay of lecturers and professors in the various universities. Apart from that, the Central Board of Education considers the various policies of State Governments in regard to education. I am sure steps will be taken soon so that university education may be properly reorganized to serve the purpose for which we want it and our students coming out of the colleges will be not only mere degree-holders but will also serve as useful citizens and be able to participate in the various creative activities in the country.

“ Sir, with reference to Secondary Education, that has also been a subject-matter of enquiry and review by the Central Government. Hon. Members may be well aware that a Secondary Education Commission was appointed sometime ago by the Central Government under the presidency of our distinguished Vice-Chancellor, Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar. That Commission has submitted a very valuable report. Hon. Members who might have had the opportunity of studying it may know how valuable are the suggestions and recommendations contained in that report. That report is being examined by the Education Department and when the examination is over, I propose to appoint a Committee, if possible with Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar as Chairman, to make recommendations to this Government for the implementation of the recommendations of the Secondary Education Commission. As I said earlier, hon. Members who have had an occasion to study the report of the Commission, would know for themselves how many useful suggestions are offered in it to give a complete re-orientation to Secondary Education in this country, so that a student coming out of the school would have had some sort of complete general education and also technical education if he prefers to take technical courses in the secondary school stage. Once we give effect to the various recommendations of the Secondary Education Commission, high schools will be not merely stepping stones to University education. They will provide opportunities for our boys and girls to get a course of education which will make them fit to enter life straightway without any further training whatsoever. With that object in view, we are scrutinizing the various proposals and we hope it will be possible to take some concrete steps in that direction ere long.

“ Hon. Members are aware that the National Cadet Corps is playing a very important part now in our educational system. There was a question on this subject and I have already given details with regard to the number of cadets in the Senior Division and the Junior Division. We have now 10 units in the Senior Division with 53 officers and 2,094 cadets, and in the Junior Division 99 troupes with 99 officers and 3,267 cadets. The Advisory Committee on the National Cadet Corps has recommended some increase in the number of units, including the

11-10
a.m.

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

creation of a Senior Division unit in the Queen Mary's College, Madras. I think we will be the first to start a Senior Division unit for girls. We have raised a number of units of Auxiliary Cadet Corps in boys' schools and some girls' schools. This Auxiliary Cadet Corps is a somewhat new experiment in giving some sort of training for our boys and girls but not on the same scale as in the National Cadet Corps. It is a cheaper course and we will be able to give opportunities to a larger number of students to get this training. With that object in view, this Auxiliary Cadet Corps is being started in certain schools. Decisions on the recommendations of the Committee will be taken very shortly. The Government attach very great importance to the training of boys and girls which is of national importance.

“Hon. Members are aware that we are spending nearly Rs. 7,00,000 every year on adult education. I have got my own doubt about the present scheme of adult education. That is why I stated on the floor of this House that, if it became necessary to review and reorganize the present scheme of adult education, it should be done. That is under the consideration of the Government.

“Finally, I come to elementary education which has assumed very great importance. Hon. Members are well aware of the introduction of the modified scheme of elementary education. It has provoked such a good deal of controversy among legislators and among all sections of the people that elementary education is in the forefront now. That by itself is something for which we can take credit. Apart from that, I know that high passions have been roused because of this modified scheme of education and that certain political parties have taken advantage of it. I am also aware of genuine feelings of differences of opinion on this scheme of education. It is only because of that and in recognition of the genuine feelings or difference that exist among the various sections of the people, the Government came forward to appoint a committee and that committee has made its report. Even that has not satisfied a large section of the people. Therefore it has become necessary to scrutinize that report and find out what recommendations should be accepted, whether those recommendations have got to be modified and what action should be taken. The report was examined by the Central Advisory Board of Education and it has, without going into the details, given its endorsement to the principles underlying this modified scheme of education. Apart from all these things, as Education Minister I do recognize that a calm and proper atmosphere in the country is necessary for the implementation of this scheme. Since I assumed office, it has been my endeavour to appeal to the people to create that atmosphere so that whatever scheme we may adopt finally may go through in a calm and quiet manner and the atmosphere in the schools may not be spoiled and our children may not be spoiled by the various commotions created by the introduction of this scheme. I have been trying my best and I may assure hon.

[Sri C. Subramaniam]

[26th March 1954]

Members that I will continue to strive in that direction. In the budget speech I referred to this aspect and it has led to some misunderstanding not only in this House but also in the other House. It was said that I was trying to dodge the issue. I may assure hon. Members that no purpose will be served by dodging any issue. I always believe in facing the issue straight and solving it in the best method possible. I will read the exact words which I used in my budget speech :

'The recommendations of the Parulekar Committee and the recommendations of the Central Advisory Board on the modified scheme of elementary education are being carefully considered by the Government. A token provision of Rs. 100 has been made in the budget to indicate that such of the recommendations as are finally accepted may be implemented during the course of the year.'

I may assure this Hon. House that no final decisions have been taken on the recommendations of the Parulekar Committee. The report is still under the examination of the Government, especially with reference to the financial implications apart from the other aspects of it. It may become necessary to get Central assistance also and we have written to the Central Government. Apart from that, the scheme itself is under scrutiny. Simply because a token provision of one hundred rupees has been made in the budget, hon. Members need not go under the impression that either the Government or this House gets committed to anything. I have already given the assurance to this Hon. House that after the recommendations are finally examined by the Government and decisions arrived at, the matter will be brought before this House and the recommendations of this House will be taken into consideration. Before bringing the matter before this House. I will have to consult the ministerialist party and take its decision also. With all those things, I may tell this Hon. House that there is no question of trying to evade the issue as such. As soon as the examination is over, necessary consultations will be held. Then this House also will be consulted and final decisions will be taken so that the scheme may go through in an accepted form and there may be a proper atmosphere in the country. I want to give this assurance to this House that there is no question of being obstinate in anything. There is no question of our saying that because we have introduced this scheme, we shall stick to it, whatever be the point of view put forward by any section of the House. I have always been saying not only on the floor of this House but also outside this House that I am always prepared to discuss the scheme with persons to whichever section they may belong. I am glad to say that some of them have responded to my invitation. But unfortunately they have chosen a wrong time, namely, the budget session. I have requested them to write to me again soon after the budget session. If I happen to be in charge of this portfolio, I shall invite them, discuss with them and if I am convinced that what they say is correct, certainly I will not hesitate, as far as I am concerned, to make the necessary changes.

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the modified scheme of education on which no final decisions have been taken. Therefore, I would request the hon. Members not to bother themselves on the various points that have already been raised and discussed on the floor of this House. I know fully well the issues involved in this and, therefore, in my view it would seem unnecessary to go into this controversial question while discussing this Demand. I am giving this assurance to the hon. Members that by passing this token Demand, we had not committed ourselves to any decision whatsoever. As I have already given the assurance, the matter will come before this House for taking a final decision before the next academic year starts, before the Scheme is put through and implemented. Now, most of the schools will be closed for summer vacation. Therefore, I would tell the hon. Members that no heat is necessary in this matter. It requires a calm consideration and let us consider this in a calmer atmosphere so much so, a proper decision will be taken which will be in the interests of our young boys and girls. So, Sir, I hope the House will agree with me that it is unnecessary to go into this matter. This matter is under the consideration of the Government and after its full implications are known, it will be made known to every hon. Member of this House.

“ Apart from these things, the question of the teachers' salary has been agitating the teachers more than anybody else. Of course, others are also getting agitated because the teachers are agitated. They take advantage of this agitation. That apart, as Education Minister, I owe some responsibility to the teachers, especially the elementary school teachers, the lowest paid category. I have been considering this question ever since I assumed office and I was hoping to announce a complete scheme for raising the status of teachers, especially the elementary school teachers. But, I have no time to go through it fully. But still, the problem has become urgent and therefore it is proposed to give an increment of three rupees per mensem to the aided elementary school teachers. This question has been pending for a long time and, as a matter of fact, the increment of Rs. 3 should have been paid by the managements who have agreed to it unanimously. But, in spite of that agreement, they failed to implement it and this three rupees was not given to the aided elementary school teachers. Their starting salary therefore remained at Rs. 27. But, we cannot be hoping that the managements would be able to find this money and be waiting further to see whether they would be implementing it. In order to fulfil the promise that was given both by the managements and the Government, one party having failed to carry out the agreement, the Government cannot afford to say 'well, the managements have failed to carry out their promise and therefore the teachers should be content with Rs. 27 alone.' Therefore, all the aided elementary school teachers will get an increment of three rupees from the 1st of April 1954. I know this will not meet the entire demands of the elementary school teachers. I am well aware of it. Some of their demands are still there. It is not that we are very unreasonable, especially when we taken into

[Sri C. Subramaniam]

[26th March 1954]

consideration the services they are doing to society as such. But, unfortunately, hon. Members are aware that our financial position is such that we have to resort to fresh taxation to make both ends meet. The proposal, which I have just now made, will involve an additional expenditure of nearly Rs. 19 lakhs. Therefore, the other question of increasing generally the salaries of all teachers, I am afraid, will not be possible unless the Centre comes to our assistance. After all, education is an All-India problem and an all important problem too. Unless assistance is given for the purpose of developing our education in a proper manner, all the schemes and plans will fall to the ground. Therefore, in this all important problem of education, it is necessary that the Centre should come to our assistance, so that all the teachers may be paid better salaries and they may be able to discharge their duties in a proper atmosphere. It is not as if I do not realise and appreciate the situation in which these elementary school teachers are placed. I quite realize it. But, in spite of my best wishes, it is not possible to give any further concessions at this stage. I am sure the Government will take into consideration, as time arises, the various other things and apart from the financial commitment, it should be possible for the Government to give certain facilities and amenities to the elementary school teachers. The Government will examine all these proposals very sympathetically and see that the pay of the lowest paid category amongst the teachers is raised to a certain level so that they may keep up their status in society and discharge their duties in the best manner possible. These teachers are imparting good training and education to our boys and girls and it is very necessary to have a proper and contented mind for that purpose. Therefore, through this House, I should like to tell the elementary school teachers that their conditions are very much in our mind and that, if we are unable to go any further, it is because of the financial stringency and the impossibility of cutting down expenditure here and there for the purpose of providing higher salaries to the elementary school teachers. But, I am sure, as we go on, it will be necessary to consider this question in greater detail and I have absolutely no doubt that justice will be done to these elementary school teachers.

“ With reference to the other category of teachers, I do not say they are well-placed. But, they are much better placed than these elementary school teachers. The other category of teachers are working in secondary schools and high schools. I am afraid I will have to counsel them a little more patience even though it may be a little bit irritating. Unfortunately, we are placed in such circumstances and considering the plight of elementary school teachers, they are much better off and therefore they should be satisfied with that.

“ Then, one other matter agitating the minds of the elementary school teachers is retrenchment because of the pupil-teacher ratio which has been recently fixed. I am sure hon. Members know that this pupil-teacher ratio has been fixed so that there may be

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

an incentive and drive for the enrolment of more pupils. After all, every hon. Member will agree that it is necessary to bring into the school all our boys and girls who now go about in the streets without any sort of education and an incentive and a drive is necessary for that purpose. It is only with that view that a slightly higher pupil-teacher ratio has been fixed. But, I have given this assurance, and the Hon. the Chief Minister has also given this assurance, that no teacher will be sent home on this account. Therefore, elementary school teachers and all those who are interested in elementary education may rest assured that there will be no retrenchment on this ground. It has been brought to my notice to-day by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar that notice of termination of service has been issued to hundreds of teachers by the management on this account in Malabar. He was therefore pointing out to me that these teachers are likely to be thrown out of employment. I may assure him and also the other hon. Members that no such thing will take place and there won't be any retrenchment on this account. If such a thing takes place, it may be on other grounds. That is the only thing I have got to say. Under these circumstances, I appeal to the hon. Members to restrict their discussion to the various points I have mentioned and not to stray into the very many controversial matters, which I have assured, will be properly looked into and settled.

“ The expenditure on education, as I have already pointed out, is about 20 per cent of the total revenues. That is the target fixed by the various Commissions and we have reached the target already. But it is not as if, since we have reached the target, there is no scope for further expansion. I am afraid the expenditure on education is bound to be rising every year and especially, when we go on increasing the salaries of the teachers and the efficiency of the various institutions and when we go on reorganising our system of education, it is bound to increase, and we should be prepared to face that. We cannot have it both ways. An efficient system of education with efficient and properly qualified teachers cannot be had without proper and adequate expenditure and this we should be prepared to face every year. I am sure the hon. Members of this House will take note of this fact when they consider the various taxation proposals. It is necessary to increase our resources so that all these welfare services may be made available and especially we have to devote special attention to our young boys and girls who would be called upon to face the problems of our country in the near future. Therefore, I appeal to the hon. Members to have a calm debate on this Demand and I have absolutely no doubt that they will pass this Demand ultimately. ”

11-30
a.m.

“ Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education.’

[Mr. Speaker]

[26th March 1954]

It appears that the Communist Party, the Dravidian Progressive Party and the T.N.T. Party want to move their cut motions. I will allow each Party to move one cut motion. Let them move their motions formally and then, let us have a general discussion on the Demand and the cut motions together.

“Then, I must remind the House that to-day is Friday. Unfortunately, this Demand is taken up on a Friday and we have little time. In order to respect the feelings of the hon. Muslim Members, we used to rise at 1 p.m. and meet again at 3 p.m. on Fridays. So, very little time is available to us to-day. Further, to-day, being the last day, I will have to guillotine the remaining Demands at 5 p.m. That also the House must remember. So, the debate will commence now. It will continue till 3-30 p.m. when I will call the Hon. the Leader of the Opposition to speak. He will finish his speech at 4 p.m. and then I will call the Hon. the Leader of the House to speak. He will conclude his reply by 4-45 p.m. and then I will put the cut motions and the Demand to vote. At 5 p.m. the remaining Demands will be guillotined.

“Apart from that, the Hon. the Leader of the House said that while speaking, feelings ran high in this House. I will remind the House of the *obiter dictum* of parliamentary language. It is this: ‘Good temper and moderation are the characteristics of parliamentary language. Parliamentary language is never more desirable than when a Member is canvassing the opinions and conduct of his opponents in debate.’ I hope the hon. Members will remember this.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“வழக்கமாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் சீக்கிரமாக எழுந்திருப்பது வழக்கம். அநேகமாக முஸ்லீம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் முஸ்லீம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வந்து என்னிடம் சொன்னால் நல்லது. அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. After all, we have to respect the feelings of the Muslim Members.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“On a point of order, Sir. கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது மத்திய கல்வி போர்ட் இந்த திட்டத்தை சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார். ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி . . .”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் பேசும்போதே பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.”

* **SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கும்போது முதலில் உழைப்பாளி கட்சியைச் சேர்ந்த மெம்பர் கனம் அரங்கநாதன் முதலில் பிரேரேபிப்பார்.”

MR. SPEAKER :—“Let one Member in each Party move a cut motion formally and then we may have a general discussion on the Demand and the cut motions together.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.’”

26th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

*' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV
—Education be reduced by Rs. 100.' "*

SRI K. R. SAMBANDAM :—" Sir, I move—

*' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV
—Education be reduced by Rs. 100.' "*

DR. K. B. MENON :—" Sir, I move—

*' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV
—Education be reduced by Rs. 100.' "*

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I move—

*' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV
—Education be reduced by Rs. 100.' "*

MR. SPEAKER :—" Motions moved—

*' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV
—Education be reduced by Rs. 100.'*

All these cut motions and the Demand are before the House for discussion. I will allow 15 minutes to the hon. Member Sri V. R. Nagarajan and 10 minutes to the other hon. Members. I must tell the House that as the debate proceeds, I may have to reduce the time-limit even to 5 minutes."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" On a point of order, Sir. The Hon. the Minister for Education has stated that the Modified Scheme of Elementary Education is being scrutinised and studied and that the Report would be placed before the House. I want to know whether this Scheme which is already in vogue will be suspended."

MR. SPEAKER :—" That is not a point of order. Sri V. R. Nagarajan will now speak."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Mr. Speaker, in the first instance, I beg to thank the Hon. the Leader of the Opposition and the Leaders of other Parties for having consented to give this privilege to me to initiate the discussion on this Demand. I am doubly thankful to them all. On behalf of the Members of the opposition, I beg to state that it is apprehended that the Modified Elementary Education Scheme may not be a safe and good scheme for the people of the State. It is not merely a sentimental statement made with a view to attack blindly the scheme brought forward by this Government but also . . ."

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Sir, there is nobody on the Treasury Benches."

MR. SPEAKER :—" Somebody will soon come."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, is it a prelude to what is going to happen in our State soon? "

[26th March 1954]

After a few seconds, the hon. Member Sri S. T. Adityan occupied the Treasury Bench.

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Sir, there is one Member on the Treasury Bench."

(At this stage the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker and the Hon. Dr. U. Krishna Rao entered the Chamber.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, it is unfortunate that the Treasury Bench suddenly became vacant. It was not intentional. Both of us (myself and the Hon. Dr. U. Krishna Rao) had to go suddenly for something and before we could return, this has happened. I am very sorry for it. No disrespect to the House was intended. On behalf of my Colleagues and myself, I express regret for that. I hope the House will be satisfied with this explanation."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister should express his regret to the Chair also."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I express my regret to the Chair also."

11-40
a.m.

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" In view of the huge error which the Hon. Minister regretted, I proceed with my speech, Sir.

" Sir, we are opposing this scheme not for the sake of opposition. Even on the merits of the scheme as held out by the Government and as has been from time to time expressed by them on the floor of the House and even after the report of the Committee on Elementary Education, I mean the famous Parulekar Committee, we feel it our bounden duty to oppose this scheme tooth and nail."

MR. SPEAKER :—" There is too much of noise in the House and I am not able to hear the hon. Member. Those who want to leave the House may do so without making noise. Now, the hon. Member may continue his speech."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, the new elementary education scheme seeks to implement article 45 of the Constitution of India. Article 45 states that 'the State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years.' The object with which the new scheme is brought is understandable. But, we are unable to know the method of its implementation. We are unable to know whether all the recommendations or even some of the recommendations contained in the Parulekar Committee's report can be implemented with some use and advantage to the children and parents for whom this scheme is designed. It is our serious apprehension that the new scheme as sponsored and as pushed through by this Government may not be beneficial

26th March 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

to the people for whom it is intended. On the other hand, it may produce all sorts of confusion, ill-effects and setbacks. Sir, the elementary education scheme which has been in vogue all these years is a very well-tried scheme. It has produced doyens in this country, it has produced great statesmen, great thinkers, great scientists and great men in other walks of life too. All these will be upset by the introduction of this scheme. It is not merely my statement. If it is only my statement, I feel and also know that it may not carry much weight. I only wish to quote from a speech of Hon. Sri T. T. Krishnamachari, Commerce Minister in the Union Government. I would like to read from the Hindu portions of his speech reported in it. There is a relevant paragraph in this news item which has been published in bold type. I think it would be beneficial to quote from that so that it may carry some extraordinary weight with the Government and they may feel convinced about the futility of this scheme. In paragraph 2 of this speech, which he is reported to have delivered at Kumbakonam, it is said that 'he was convinced that it was not a sound idea to make radical changes. It would only help to pull down all persons to a particular level which would not be in the best interests of the country. Perhaps that might serve as a way to solve difficult problems in the sense that if all are not properly educated, there will be no problem at all to solve.' Sir, I beg to submit that these are words full of meaning. He has emphasised the unsoundness of the scheme in such unmistakable terms. I wish to emphasise that those words are clear enough and can be very well taken as a clear signal for anybody to give up this scheme even immediately. There need be no experiment on this scheme. When a large number of people state that this scheme is an unsound one, and when so many persons from various platforms have pronounced their verdict against this scheme and when so many distinguished persons who are in authority and who are competent to express an opinion in the matter—I include the educationists too in this category—have in clear and unmistakable terms expressed their opinion against this scheme, I should feel that there must be something radically wrong with the scheme itself. It cannot be simply said that there must be a motive behind the opposition to this scheme. How can anyone say that all the persons who speak against, and oppose, this scheme are suffering under one common obsession? Sir, the Hon. the Chief Minister has been accustomed to use this expression 'obsession' quite frequently. In one of his speeches on the floor of the Assembly, he said that a large number of people were suffering under an obsession. I wish to ask, 'How is it possible for a large number of people to labour under a common obsession? Why should a large number of people, belonging to various parties and political creeds have the same opinion in the matter?' That is the crucial question which the Government will have to face. Therefore it is, I beg to submit that the natural corollary and natural inference for anybody to draw from such all-round opposition to this scheme is that there is something radically wrong in the scheme and so it must be given up at once.

[Sri V. R. Nagarajan]

[26th March 1954]

“ Sir, I now pass on to article 46 of the Constitution of India.”

(At this stage Sri M. Jagannathan was seen rising in his seat.)

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is not yielding.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ If article 46 of the Constitution has to be sincerely implemented, I think the new Elementary Education Scheme has to be given up. The existing system of education which is beneficial to the people cannot be destroyed. Article 46 of the Constitution says ‘ The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.’ In implementing the new scheme under article 45 of the Constitution as claimed by the Government, they will have to go against the spirit underlying article 46 and thus do a positive disservice to Backward communities. The sole intention of article 46 is to protect the interests of Backward people, Scheduled Castes and Scheduled Tribes. These people form the bulk of the population in this State and when their interests are affected, it is our duty to point it out. If they want to simultaneously implement both article 45 and article 46, my fear is that the provisions contained in article 46 will be nullified. It will also create an educational vacuum in the State. At any rate, it will not improve matters. So far, I have dealt with the constitutional aspect.” I now proceed to discuss the merits of the scheme.

“ Sir, it is said that the scheme has been recommended by the Parulekar Committee. In the first instance, I would like to make a brief mention about the constitution of that Committee. This matter has been referred to oftentimes by my hon. Colleagues on this side of the House. None of us would even now agree that that Committee was properly constituted. It consisted of a gentleman who was the then Director of Public Instruction, another who was a retired educationist of the Government and two other persons from North India. Even assuming that all these four gentlemen were educationists and experts, I will have to say that they do not know the real conditions of the people of this State. I would even venture to say that though they may be great educationists, they are not aware of the true conditions obtaining in this part of the country. Even though they have spent fifteen days in going round some of the villages, I say that they are not aware of the real state of affairs in this State, as is evident from their own confessional statement. I am reading paragraph 4 of the introduction in the Parulekar Committee Report :

“ We did not see many schools at work with a view to understand how they were functioning under the New Scheme. From our visits to a few schools around Madras we found that the schools were only beginning to understand the implications of the Modified Scheme and were trying to adjust themselves to the new programme. We thought, therefore, that no useful purpose would be served by going round the State and visiting many schools at this stage . . . ”

26th March 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

Sir, this last sentence we consider to be of vital significance and this alone is enough for the Government to give a go-boy to the scheme. The Report further says :

'We believed that the best thing we could do in the circumstances was to examine the Modified Scheme on its educational and practicable aspects and base our conclusions and recommendations on our experience and knowledge of educational theory and practice and not so much on what was actually being done in the schools.'

Now, Sir, I would underline the last portion of the sentence, namely, 'we base our conclusions and recommendations on our experience and knowledge of educational theory and practice and not so much on what was actually being done in the schools.' I would submit respectfully that from this it is clear that they had not time enough or they had not the inclination to see as many schools as otherwise they would have liked to and they have formed their opinions and 'based their conclusions' only on 'their experience of educational theory and educational practice.'

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Again, Sir, of the four members of the Committee, two were recruited not from our State, but from elsewhere and so they were not aware of the appalling conditions and the deep intricacies of the educational system here, they were not aware of the ordinary life of the common people here and they did not realise how this educational system vitally affected the people here. I submit, Sir, we cannot say their opinions do not carry any weight . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"One minute, Sir. I will finish."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. member will have to finish within one minute."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"I wish to state that the scheme as recommended by the Committee is not acceptable to this State and I submit, Sir, that it must be withdrawn forthwith. Otherwise, it is likely to create a lot of trouble in the State, not to speak of the great disturbance, trouble and upheaval that have been caused in the State already, I mean, the Tuticorin shooting, the Dalmiapuram shooting, etc. Why should an educational system which is not liked by the people, which is not liked by persons including hon. Members sitting on the Ministerialist benches should be imposed on us? When there is too much opposition both from inside the House as well as from outside, why should this scheme be pushed through in an undemocratic manner? Was the Legislature consulted? No; even the decision of the Legislature has been brushed aside. In such an important matter as a change in the educational system which vitally affects the future generation of the State, the Legislature was not only not consulted, but its decision has been set aside. We feel that it is a great flouting of the Constitution itself. The manner in which this scheme has been put into operation by executive orders is contrary to all expectations and democratic conceptions. In this vital matter, were the people who are affected, consulted? No. Was the Legislature consulted beforehand?

[Sri V. R. Nagarajan]

[26th March 1954]

No. All these methods have been brushed aside and the scheme has been implemented just by executive orders, even disregarding the wishes of the people. That itself is the one reason why this scheme should be withdrawn."

* SRI A. APPU :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the Demand moved by the Hon. Minister. I have already congratulated him in my speech during the General Discussion of the Budget and I am very glad that he has given very careful thought to this Demand under Education. Sir, I want to speak only for a few minutes.

" The first point I want to deal with is about Adult Education. I have stated on the floor of this House that the amount spent on Adult Education is a criminal waste. An amount of Rs. 7 lakhs has been provided for Adult Education and the Hon. Finance Minister was pleased to say that he was considering the question of finding out a different scheme. I am sure that the amount set apart under this head is a waste and I hope the Hon. Minister will be able to find a good solution to this problem.

" My next point is regarding the Modified Scheme of Elementary Education. As stated by the Hon. Minister, there is a lot of difference of opinion among the Members of the House but I support the token grant provided in the Budget. He has stated that the scheme is now working and when we have practical experience of what is happening in the districts, the Government would consider the question whether to continue the scheme or drop it with effect from the next academic year. So I hope that the hon. Members will support the token grant made in the Budget.

" Regarding the pay of teachers, there is a lot of agitation going on in all the districts for raising their salary. Many teachers have been telling me that their pay is insufficient for maintaining even one soul and that they want their basic pay to be raised to Rs. 50. But considering the slender resources of our State, I do not think it will be possible for our Government to raise the salary of the teachers to Rs. 50 at present. One of the teachers told me and showed me a gentleman who had recently returned from America after taking his Ph.D. Degree there. He said that the elementary school teacher there was paid about Rs. 1,500 a month, and so he said that Rs. 50 was nothing. I asked him ' what is America when compared with Malabar ' and said ' if America could pay Rs. 1,500 we can pay only Rs. 25 '. Further the Hon. Finance Minister has assured that the teachers are going to be paid an additional sum of Rs. 3 a month from 1st April onwards. I hope for the time being they will be satisfied with this and when our resources improve, I am sure, our Government will consider the question of further raising the pay of the teachers.

" The next point I want to refer is the payment of teachers' pay. Under recent orders of the Government the elementary school teachers are paid their pay direct. Each teacher submits

26th March 1954]

[Sri A. Appu]

a bill and this bill is passed by the sub-treasury officer. Thus, they have to go to the sub-treasury every month. I know in certain cases, the teachers had to be out of headquarters for more than two days. Therefore, I submit that the present arrangement is not at all satisfactory and as far as I have discussed the matter with some teachers, I think they will be satisfied if their pay is disbursed through their Headmasters. This is what is being done by District Boards. The pay of the teachers in a school is drawn in one bill and the Headmaster disburses the amount to his assistants, gets their acquittance and sends it to the District Board or the Municipal Council as the case may be. I submit that Government should reconsider the question and pass such orders as are necessary.

"I have not much to say. I am satisfied with the statement of the Hon. Finance Minister, which is very satisfactory. I wanted to discuss many more things, but after hearing him, I find nothing. Once more I congratulate the Hon. the Finance Minister on his excellent Budget and the good provisions he has made in the Budget."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I am sorry that within the ten minutes' time allowed for me I will not be doing justice to the subject under discussion and also to the teachers who are suffering a lot. To do full justice to the subject and even for giving a catalogue of grievances and demands of teachers and to offer fairly good criticism, I require at least half an hour."

12
noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"If that would solve the problem of the teachers, I would gladly allow him to speak for half an hour."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"The problem of the teachers can be solved provided the Government are prepared to accept the suggestions made by hon. Members on the floor of this House. Now, this time, I am not going to make a long speech although it will seem to be an extraordinary thing. In the last Budget session, I spoke for about 20 to 25 minutes and at one time even for half an hour. This time, I am not going to take more than ten minutes because I myself have given many suggestions regarding Teachers' and educational problems and I find that so many memoranda have been sent by the Malabar Aided Elementary School Teachers' Unions and by the various other educational associations in the State. The Government are not devoting much time and care to go through these memoranda and suggestions. I am glad, Sir, that the Hon. Minister for Education, while moving the Demand, has assured the House that he is going to consider the various views that might be expressed by hon. Members in this House and the public opinion in regard to the new elementary education scheme."

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1954]

“ Now I would invite the attention of the Hon. Minister to one important matter. Of course, he has just now assured that the services of the teachers will not be dispensed with consequent upon the implementation of the recommendations contained in the Report of the Parulekar Committee. But my submission is, if the Government are going to stick to the recommendations of the Parulekar Committee, they will have no other way and no other go except to dismiss teachers from schools. Sir, that is my opinion. As per R.C. No. 55 B2 of 1953, dated 25th February 1954, the Director of Public Instruction, Madras, has issued instructions to Managers through teachers' associations that the recommendation of the Parulekar Committee with regard to the teacher-pupil ratio should be implemented. On account of these instructions, a large number of teachers have been given notice that their services will be dispensed with. Though it is unfortunate, for the Court, it is a fact that peculiar conditions prevail in Malabar. Sir, if all the 19,911 teachers of Malabar are to be retained according to the recommendation of the Parulekar Committee which is going to be implemented, 915,054 school-going children should be on the rolls. Unless and until these 915,054 children are there, the position of the teachers working in schools is not secure. But unfortunately the total number of pupils of the school-going age even according to departmental documents is shown as 666,167. If that is taken into account certainly the services of a large number of teachers will be dispensed with. And also, Sir, you cannot expect in a poor country as this the presence of all children in classes unless provision is made to give at least one meal at school. I hope the Hon. Minister for Education will look into this aspect of the question.

“ As regards the Modified Scheme of Elementary Education and the increase in the hours of teaching, I must say that the Government want to catch fishes without wetting their paws. Without spending any extra amount, the Government want to see that the mandate of the Constitution is implemented. More than half of the school-going children are loitering in the streets to-day and the Government want to see that all these children are given education. I will be the happiest person if I see all the children attend school without spending anything more for them, the Government cannot expect the teachers to work for more hours. Now, they are given double work and at the same time the standard of education has also decreased. So the new scheme, both in quality and quantity of education is an utter failure. I do not want to dilate more on this matter except to point out one thing. It has been brought to the notice of Hon. the Chief Minister and I now most humbly and in all seriousness inform the Hon. Minister for Education and also this House that as far as Malabar is concerned, the teachers' unions there have unequivocally declared that under no circumstances, are they going to allow the recommendations of the Parulekar Committee to be implemented in Malabar. Therefore, it is no use saying afterwards that some interested persons or parties or some anti-social

26th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

elements have instigated the teachers to adopt such an attitude. So, under no circumstances, the teachers of Malabar should be asked to work the scheme there. The whole of the democratic sections of the population in Malabar is against it because they feel that it is impracticable and this can be proved even according to the statistics furnished by the Government themselves.

“ Then, I come to the pay of teachers. I would have thanked the Government if they had at least given a basic pay of Rs. 50 for an aided elementary school teacher. The teachers have been demanding only this basic pay of Rs. 50 all along. This is not a big sum. The Central Pay Commission has recommended Rs. 55. Even the Commission appointed by the University of Madras has recommended a higher basic pay. Now, the Hon. Minister for Education, in his speech, said that from 1st of April the teachers would get a starting salary of Rs. 30 instead of Rs. 27 as they are getting now and even this increase of Rs. 3 would involve an additional expenditure of nearly Rs. 19 lakhs. In this connection, I want to get clarification on one point. Is this increase applicable only to Higher Grade Aided Elementary school teachers or is it applicable to the Secondary Grade teachers also? This point has not been made clear by the Hon. Minister in his speech. I hope it will apply to secondary grade teachers also, that is, to all teachers working in aided elementary schools. Sir, even this three rupees is not sufficient. Some method will have to be evolved to see that teachers are decently paid. Where there is a will there is a way. It is not want of money but want of will also.

“ As regards direct payment of salary to teachers, the Hon. Minister once asked me to inform him as to how the scheme worked in Malabar. I feel that it is becoming very difficult for teachers to go to the Treasury and then to the bank to cash salary bills. To do this, they have to incur some expenditure by way of transport charge and other expenses and also school work suffers. Therefore, I suggest that salary bills be sent to the Headmaster of the school, as it is done in the case of Board and other schools. Also, the suggestions made by hon. Members and Teachers' Union of Malabar in this respect may be taken into consideration by the Government.

“ Sir I once again request the authorities concerned to see that the circular about the teacher-pupil ratio to which I referred earlier, is withdrawn to avoid anxiety or panic being created among the teachers for nothing. I hope it will be withdrawn.

“ With regard to secondary school teachers, I would like to say that the disparity in their pay is great and it has to be removed.

“ Sir, the L.T. Assistants' Association of Madras have approached the Government with their demands but their demands have not been considered by the Government.

“ Then I come to the Managing Committee of Aided Secondary Schools. In the Managing Committee, representatives of

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1954]

teachers are not taken in as members. Sir, representatives of teachers should be taken in that committee. I request that the grievances of the L.T. Assistants be redressed at an early date.

“One important point that I wish to point out to Government is that private management system as far as Malabar is concerned is not at all workable. There is no necessity to continue the private management system there, because not a single pie is spent by managers. I do not blame the managers. In 1946 all the managers in Malabar met in a conference and passed a resolution requesting Government to take over the schools and saying that they could no longer run these schools and that they are going to close the schools. I say if the management system is abolished, nothing is going to happen. There is no use of asking these managements to continue when they have clearly expressed their inability to do so as far back as 1946. I hope that this fifth wheel of the education van will be removed.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member's time is up. Mr. Krishnamurthy Gounder may now speak.”

12-10
p.m.

* SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“உயர் திருவாளர் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்வி மான்யத்திற்கு மிகவும் சொற்பமான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறது. மற்ற நாகுளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே மக்களுக்கு கலாசாலை படிப்பு, உயர்தர படிப்பு, ஆரம்ப படிப்பு முதலியவைகளுக்கு இலவசமாக படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் வயது வந்தவர்களுக்கு அங்கு இலவசமாக படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கப் படுகிறது. இங்கு பார்த்தால் மான்யத் தொகையானது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைந்து இருக்கிறது. அது என்ன காரணத்தால் என்பது தெரியவில்லை. நமது பக்கத்து ராஜ்யங்களான மைசூர், திருவிதாங்கூர், சிலோன் முதலியவைகளைப் பார்த்தால் அங்கு எல்லோருக்கும் இலவசமாக கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தில் ஜில்லா பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் தனிப் பட்டவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஒதுக்கி இருக்கும் தொகையானது 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஒதுக்கி இருக்கும் தொகையைவிட குறைவாக இருக்கிறது. அதாவது மூன்று லட்சத்தி அறுபத்தி ஏழாயிரத்து அறுநூறு குறைந்து இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு காரணத்தை மட்டும் நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது பருலேகர் கமிட்டியின் சிபாரிசுபடி ஆசிரியர்களுக்கு ஏறக் குறைய 60 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அந்த கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருப்பதால் அதைப் பார்த்து தான் இப்படி தொகையை ஒதுக்கி இருப்பார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், அந்த கமிட்டியில் எப்படி சிபாரிசு செய்திருந்தாலும் ஆசிரியர்களை எடுக்கப் போவதில்லை என்று அவர் சொல்லுவதும் ஒருக்கால் வாஸ்தவமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் நடைமுறையில் பார்த்தால் அங்கங்கே சில பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் வராவிட்டால் அவர் அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை. இப்பொழுது இப்படிச் சொல்லலாம். ஆனால் நடைமுறையில் அதைப் பார்க்கும்போது பிள்ளைகள் இல்லாமல் ஆசிரியர்களுக்கு வீணாக என் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று காரணம் காட்டுவார்கள். ஆகையால் இதை மிகவும் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முக்கியமாக பார்க்கும்போது உயர் திருவாளர் ராஜாஜி அவர்களுடைய கல்வி திட்டமானது பிற்போக்கான திட்டம். இதைப் பற்றி பல முறையில்

26th March 1954] [Sri D. Krishnamurthy Gounder]

பல பேர்கள் எடுத்துக் கூறி விட்டார்கள். ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏதோ சிலர் அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய எண்ணத்தை நிலை நாட்ட அவ்வாறு எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்களும் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் பல அரசியல் கட்சிகள் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர்கள் இதை எதிர்க்கவில்லை. அவர்களுடைய எதிர்ப்புக்குக் காரணம் எல்லாம் இந்த திட்டம் மக்களை பிற்போக்கில் கொண்டு போய்விடும் என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். தமிழ் மக்களின் தலையில் கல்லைப் போடுவதாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டால் அது வர்ணாசிரம முறையில் கொண்டு போய்விடும் என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். மற்ற அரசியல் காரணம் அல்ல. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் இதை எதிர்க்கிறார். கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் இதை எதிர்க்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்களே இதை எதிர்ப்பது அமைச்சருக்கு நன்றாகத்தெரியும். இதன் காரணமாகத் தான் முதல் அமைச்சர் தான் கொண்டு வந்த திட்டத்திற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்றும், அதனால் தன்னுடைய பதவியை விட்டு விடலாம் என்றும் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அவ்விதம் தன்னுடைய கட்சியில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்று பதவியிலிருந்து விலகி விடலாம் என்று தீர்மானித்திருப்பதாக பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். இதைக் கைவிடாமல் அரசாங்கம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். பொது மக்களிடம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது நேரம் குறைவாக இருக்கக் கூடிய வெள்ளிக்கிழமை பார்த்து இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கத்தினர்களுக்கு போதுமான அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. அதுவும் கடைசி நாளில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக 30-ம் தேதிக்குப் பின் மாறுதல் ஏற்படலாம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எவ்வாறு நடக்கும் என்பதை முன் கூட்டியே சொல்லி விட முடியாது. ஒருக்கால் ஆச்சாரியார் கொண்டு வந்த திட்டம் அப்படியே இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் நாங்கள் விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த திட்டம் அப்படியே இருந்தால் தமிழ் நாட்டில் எல்லாரும் ஒற்றுமையாய் இருந்து கிளர்ச்சி செய்வார்கள். அப்படி நடக்கும் என்று நாங்கள் வெகு நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம்.

“ முக்கியமாக காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்போவதாக கூறினார். மூன்று ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பது என்று இருந்தாலும் போதுமான ஆசிரியர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதாக இல்லை. நான் முன் சொல்லியபடி அறுபது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று பார்த்தால் இதைப்பொறுத்துத் தான் உதவி தொகை பெறும் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு உதவி தொகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லுவார்கள். இதைப்பற்றித் தான் ஏற்கனவே டைரெக்டர் அவர்கள் ஒரு சுற்றறிக்கையை விட்டிருக்கிறார். மேலும் ஆரம்பப் பயிற்சியைக் கொண்டு ஆண்டிலிருந்து எடுத்து விடப்போவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி எடுத்துவிட்டால் ஆசிரியர்கள் வேண்டியது இல்லை என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. ஒரு பக்கம் ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மறு பக்கம் ஆசிரியர்களை லீட்டுக்கு அனுப்புவதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் ஆச்சாரியாருடைய கல்வி திட்டமானது தமிழ் மக்களின் தலையில் கல்லைத் தூக்கிப் போடுவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இப்பொழுது அநேக மாணவர்களுக்கு படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மூன்று மணி நேரங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து விட்டால் பாக்கி நேரங்களில் விளையாடுவதைத் தவிர வேலை

[Sri D. Krishnamurthy Gounder] [26th March 1954]

செய்வதாக இல்லை. அதனால் அந்த மாணவர்கள் வீட்டில் தங்குவதும் இல்லை. அவர்களுக்கு யாதொரு பந்தோபஸ்தும் இல்லாமல் ஆங்கங்கே அலைந்து திரிகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. லைப்ரரி ஆக்ட் என்ற சட்டம் ஒன்றை செய்திருக்கிறோம். அதன்படி செஸ் வகுல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி மூன்று வருஷங்களாகியும் இது வரையிலும் அது ஒரு வேலையும் செய்யவில்லை. அவசர அவசரமாக சட்டங்களைச் செய்து விட்டால் அவைகள் நடைமுறையில் நடைபெறுவது இல்லை. இப்பொழுது அந்தக் கமிட்டியில் உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்ற மெம்பர்களும் இருப்பதால் அவர்களால் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. அந்த கமிட்டி மெம்பர்களுக்கு சுயேச்சையாக அதிகாரம் கிடையாது. அதற்கு டி.இ.ஓ. செக்ரட்டரியாக இருப்பதால் தான் ஒருவராலும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. ஒன்றாக நடைபெறுவதற்கும் வழி இல்லை. அதனால் அதில் ஒன்று உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்க வேண்டும், அல்லது உத்தியோக பற்று இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பூர்தன் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி சட்டத்திற்கு திருத்தம் செய்து அமுல் நடத்த அவர்கள் முற்பட வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் கல்வி செஸ் என்று வகுல் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் வகுல் செய்கிறார்களேயொழிய கிராம மக்கள் படிக்கவும் எழுதவும் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டப்படி ஒவ்வொருவரும் இன்னும் பத்து வருஷங்களுக்குள் கல்வி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக எல்லாரும் தக்க வயது வரையிலும் கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற நாட்டாரை விட நம் நாட்டு மாணவர்கள் மேல் நோக்கி நிற்க வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குக் கொடுத்த சொற்ப நேரத்திற்குள் என்னுடைய பேச்சை முடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
p.m.

* **SRI K. ARANGANATHAN** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முன்பு புதிய கல்வித் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்த காலத்தில் நாங்கள் அதற்கு உழைப்பாளி கட்சியின் சார்பில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தோம். தமிழ் நாடு உழைப்பாளி கட்சி அந்தத் திருத்தத்தில், இந்தக் கல்வித் திட்ட அமுலை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, இந்தக் கல்வித் திட்டத்தையே பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தை சபை அங்கீகரித்தது. அந்தத் திட்டத்தை நிபுணர் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற அம்சத்தை ஒப்புக்கொண்டு சர்க்கார் ஒரு நிபுணர் கமிட்டியை நிறுவினார்கள். என்றாலும் அந்த நிபுணர் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள பண்பாடு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள கலாசாரம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பழக்க வழக்கங்கள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களின் அபிப்பிராயம் இவைகள் எதுவுமே கொஞ்சம் கூடத் தெரியாத சில பேர்களை வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பொறுக்கி நியமித்தார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருக்கும் இதில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே தான் இந்த நிபுணர் கமிட்டியின் யாதாஸ்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறேன். அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியே சரியானது அல்ல. அக்கமிட்டிக்கு நம் ராஜ்யத்திலுள்ள கல்வித் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்ய தகுதியில்லை என்பதே எங்களுக்கு கருத்து. ஆகவே அது கொடுத்துள்ள சிபார்சுகளையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“அடுத்தபடியாக தற்போது டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் கல்வியின் தரம் குறைந்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை. மாணவர்களின் ஆஜர் அதிகப்பட வேண்டுமென்று போகும் இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அத்தோடு அதிக மாணவர்களை ஆஜர் படுத்தா விட்டால் உத்தியோகத்திற்கே ஆபத்து என்று பயமுறுத்துவதாகவும் தெரிகிறது. அதனால் பல பள்ளிக்கூடங்களில் பொய் ஆஜர்

26th March 1954] - [Sri K. Aranganathan]

தஸ்தாவேஜிகளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் வராத பிள்ளைகளின் பெயர்கள் எல்லாம் ஆஜர் பட்டியில் மிகவும் அதிகமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கிராமாந்திரங்களில் பார்க்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் இது விஷயம் தெரிந்திருக்கும் என்றும் நினைக்கிறேன். இந்த முறையால் பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்துகொண்டே சென்றால் நாட்டில் கல்வி முறை எவ்வளவு நாசமடையும் என்பதையும் சர்க்கார் கவனித்தாக வேண்டும். இந்தச் சபையில் இது சம்பந்தமாக கேள்விகள் எது போட்டாலும் சரியான முறையில் பதில் அளிக்கப்படுவதில்லை. கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் உண்மையான பதிலைத் தயாரித்து அளப்பதில்லை என்பது எனது கருத்து. அது ஓரளவு உண்மையும் கூட.

“புதிய கல்வித் திட்டப்படி காலையில் படிக்கும் மாணவன் மாலை யில் கிராமங்களிலுள்ள தொழில்களைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பள்ளிக்கூடங்களிலும் ‘என்னென்ன தொழில் பார்வையிட்டோம்’, என்பதற்கும் அவர்கள் ஒரு சார்ட் எழுதி வைக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நான் என தொகுதியிலுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்ற காலத்தில், அதாவது 16-ந் தேதி சென்ற காலத்தில் அந்த அட்வீனியில் ஒரு மாணவன் 16-ந் தேதியன்று தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சினேன் என்று எழுதி வைத்திருந்தான். ஆனால் 16-ந் தேதி அன்றே 17-ந் தேதி காலத்தில் இன்று தையல் தைப்பதைப் பார்வையிட்டோம் என்று எழுதியிருந்தான். நான் அவனைப் பார்த்து ‘இன்று தேதி 16 தானே. எப்படி 17-ந் தேதி காலத்திலும் தையல் தைப்பதைப் பார்த்ததாக எழுதி வைத்திருக்கிறாய்’ என்று கேட்டதற்கு அவன் ‘எங்கள் உபாத்தியாயர் கரும்பலகையில் எழுதிப் போட்டதை நாங்கள் அப்படியே பார்த்து இதில் எழுதினோம்’ என்று சொன்னான். இதே மாதிரியாக அங்கங்கே யுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசாங்கத்தைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்குப் பயந்து இம்மாதிரியாக பல இடங்களுக்கு அழைத்துப் போனதாக எழுதி வைக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே ‘இந்தக் கல்வித் திட்டம் ரொம்பவும் வெற்றிகரமாக நடக்கின்றது, பொதுமக்கள் இதை ஆதரிக்கிறார்கள், ஆசிரியர்களும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள்’, என்று சொல்வது எல்லாம் தப்பு என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உண்மையிலே இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு நாட்டில் பல பாக்களிலிருந்தும் எதிர்ப் புக்களே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்துப் பல கிளர்ச்சிகளும், புரட்சிகளும் நடைபெற்றதும், அதையொட்டி பல வாலப் பர்கள் சுட்டு வீழ்த்தப் பட்டதும், பல வாலப் பர்கள் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருப்பதையும் யாரும் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்தான் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இதைப் பலமாக எதிர்க்கின்றார்கள். உள்ளக்குள்ளே குமுறிக் கொண்டிருக்கும் அந்த எதிர்ப்பு எரிமலை வெடித்து வெளியில் வரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியார் தனது கட்சியைக் கூட்டி ஒரு வகையில் தலைமை மாற்றம் என்ற பெயரில் எதிர்ப்புச் சக்திகள் வெளிவரமாட்டாமல் தடுத்தவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அக்கட்சியின் புதுத்தலைவரையும் தேர்தெடுக்கப்போவதாக அறிகிறோம். புதுக் கல்வித் திட்டக் கொந்தளிப்பினால்தான் மந்திரி சபையின் அமைப்பே கலகலத்து இன்றைக்கு அதில் மாற்றம் வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். புதிய கல்வித் திட்டத்தை வரப்போகும் மந்திரி சபை வாபஸ் பெற்றால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் புரட்சியின் காரணமாகத்தான், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் கிளர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் வாபஸ் பெறவேண்டிய நிலைக்கு வந்தார்கள் என்பதை பொதுமக்கள் நன்கு அறிகிறார்கள். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தின் காரணமாக மந்திரி சபையே கலகலத்துப் போய் தலைமைப்பதவியில்

[Sri K. Aranganathan]

[26th March 1954]

மாற்றம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்ட பின்னரும் கூட இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் புதிய கல்வித் திட்டத்தை நிச்சயமாக வாபஸ் பெறும் போகிறோம் என்று சொல்லாமல், நிபுணர் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுல் நடத்துவதற்காக என்று சொல்லி ஒரு 100 ரூபாய் டோக்கன் கிராண்டு கேட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அந்த டோக்கன் மானியத்திற்கு நாங்கள் ஆதரவு டிக்கமாட்டோம் என்ற முறையில்தான் நாங்கள் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்து பிரேரித்திருக்கிறோம்.

“கிராமங்களில் நிறைய பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லா, செஞ்சி தாலுக்காவில் ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும்கூட அதற்கு அதிகாரிகள் சம்மதம் அளிக்கவில்லை. அதாவது குறைந்தது மூன்று மைல் விஸ்தீர்ணத்திற்குள் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தால் வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க முக்கியமாக இருக்கிறது. இதனால் சிறு இளம் மாணவர்கள் நடந்து போவதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட கல்வி இலாகாவும் சரி, ஜில்லா போர்டும் சரி புதுப் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்க முன் வருவதில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் முன் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி கொடுப்பதில்லை. இவர்கள் சொல்லும் வேண்டுகோளுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் பதிலாகிய, ‘It is not feasible,’ என்று எழுதி அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக தற்போது ஹை ஸ்கூல்களில் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக பாட போதனை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்காக ஹை ஸ்கூல் நிர்வாகிகளும் சர்க்காரிடமிருந்து மானிய உதவி பெறுகிறார்கள். ஆனால் பல பள்ளிக்கூடங்களில் இந்தச் சினிமாப் படங்கள் மூலம் பாட போதனை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் போதுமான சாதனங்கள் இல்லை. இம்மாதிரி சாதனங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் மாணவர்களிடம் இதற்கென்று ஸ்பெஷல் கட்டணம் வாங்கப்படுகிறது. இது சரியல்ல. எந்தெந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக பாட போதனை அளிக்க வசதிகள், சாதனங்கள் இல்லையோ அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் இந்த மாதிரி ஸ்பெஷல் கட்டணங்கள் பல வாங்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவிட வேண்டும். Visual Education fees, Literary fees என்று பலவிதமான ஸ்பெஷல் கட்டணங்கள் வாங்குவதால் மாணவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மேலும் இம்மாதிரியாக வாங்கப்படும் பணத்திற்கும் சரியானபடி கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. பல பள்ளிக்கூடங்களில் இம்மாதிரியாக வசூல் செய்யப்படும் பணம் ஏராளமாக மிஞ்சிக் கிடக்கின்றதே தவிர உண்மையில் மாணவர்களின் நலனுக்காகச் செலவிடப்படவில்லை யென்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அதோடு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹைஸ்கூல்கள் சரியான முறையில் நடப்பதில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர்கள் பல தவறான முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவைகளை அப்படியே இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்வது சரியல்ல என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் தவறான முறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

“தற்பொழுது புதிதாக கல்வித் திட்டம் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலுள்ள மக்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் தான். ஆகவே அவர்களுடைய சிறிய மாணவர்கள் பள்ளிக்கூட நேரம் போக பாக்கி நேரம் முழுவதும் பெற்றோர்களின் அருகிலேயே இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சிறிய குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களிடமே இருப்பது இயற்கை. ஆகவே இந்தச் சின்னச் சிறு மாணவர்கள் படிக்கக் கூடிய ஆரம்ப வகுப்புகளுக்கு

26th March 1954] [Sri K. Aranganathan]

தொழில் கல்வி என்று தனியாகக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறிப்பாக இந்தத் திட்டம் ஹைஸ்கூல் வகுப்புகளிலும், காலேஜ் வகுப்புகளிலும் தான் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

* SRI D. DASARATHAN :—“ உதவி மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 12-30
இன்று கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யத்தில் p.m
பெரும்பான்மையானது ஓரளவு நல்ல முறையில் இருந்த போதிலும் இங்கு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி புதிய கல்வித் திட்டம் ஒன்றும், அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்கள் சம்பளக் குறை ஒன்றும் பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்களுக்குத் திருப்திகரமாக இல்லையென்று கூற வேண்டும்.

“ எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அரங்கநாதன் அவர்கள், புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் மக்களுக்கு, குறிப்பாக, கிராம மக்களுக்கு, எந்த விதத்திலும் நன்மை இல்லையென்று குறிப்பிட்டார். கிராம மக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அதிலே தாழ்ந்த நிலைமையில் இருப்பவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கும் இந்தத் கல்வி முறை எந்த விதத்திலும் நன்மை பயக்காது என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“ இந்த நிலைமையை வெளிப்படுத்துவதற்கு சென்ற ஆண்டில் எங்களுடைய தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளத்தினால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நடத்தப்பட்ட எதிர்ப்பின் காரணமாக 6 பேர் சிறைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மக்கள் பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்திலும் மிகவும் பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். அதே சமயத்தில் இவ்விதமான புதிய கல்வித் திட்டம் எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு நன்மை பயக்காது என்று சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

“ அவர்களுக்கு போதிய அளவு கல்வி அறிவு கொடுப்பதற்கு அல்லது சர்க்கார் பிள்ளைகளுக்கு 5-வது வரையில் நல்ல கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்குமானால் இம்மாதிரியாக ஒரே நாளைக்கு இரண்டு வேளையாகப் பிரிந்து, அவர்கள் 5-வது வரையில் படித்து அபையக்கூடிய ஒரு பண்ணைக்கூட சரிவர அடைய விடாமல் செய்கின்றார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக, அவர்கள் நேரடியாக சொல்லாவிட்டாலும் ஒரு மானவன் தன்னுடைய பெற்றோர்கள் வேலை என்னவோ அவைகளைத் தான் செய்யவேண்டும். அவைகளைத்தான் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“ தாழ்த்தப்பட்டோர் வேலை என்ன என்று நமக்குத் தெரியும். விவசாயத்தான் இவர்களுடைய தொழில். ஆனால், பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடையாது. மற்றபடி ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்பவர்களுடைய வேலை என்ன என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லுவதற்குக் கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. நிலமில்லாத ஓர் பண்ணையான் தான் செய்கின்ற வேலையை மகனும் செய்யவேண்டும் அல்லது இழிவான தொழில்களையே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்குமானால், நேற்று ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்தை நிறைவேற்றும்போது, நாள் முழுவதும் பேசி பேசி அலுத்து விட்டதற்கு ஒரு சர்க்கார் தங்கள் பால் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பொறுப்புக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கிற தென்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஹரிஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமானால், நேற்று சொல்லியபடி பொருளாதாரத்தில் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் உயர்த்த முடியாவிட்டாலும், கல்வித் துறையில் கண்டிப்பாக கூடியசீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு கொண்டுவந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை கூட இந்தப் புது முறைக் கல்வித் திட்டத்தினால் பாழ் பட்டுவிடும் என்று எண்ணுகின்றோம்.

[Sri D. Dasarathan]

[26th March 1954]

“தகப்பன் ஒரு ஆண்டையிடத்தில் பண்ணையாளாக இருந்து கொண்டிருப்பான். தாயார் அந்த வீட்டில் சாணம் எடுத்து, வயல்களில் களை எடுத்து வயிறு வளர்த்துக்கொண்டிருப்பான். தாய் தகப்பன் தொழிலைப் பிள்ளைகள் செய்ய வேண்டுமானால், அந்த ஆதித்திராவிட மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எந்தத் தொழிலைக் கற்றுக்கொடுப்பது? தோழர் ஸ்ரீ அரங்க நாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு போல, மேற்கண்ட தொழில்களைத்தான் அவர்கள் டைரியில் எழுதவேண்டுமே தவிர, வேறு எதை எழுதமுடியும்? ஆகவே, பழங்குடி மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், தொழில் முறைகள் மாறி, இவர்களுடைய சந்ததிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் அடையவேண்டுமானால், அல்லது மற்ற மக்களைப்போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால், இந்தக் கல்வித் திட்டம் அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை பயக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். உங்களுக்கு அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. பழங்குடி மக்கள் கிராமத்தில் தொழில் செய்கின்ற நிலைமையில், பிள்ளைகள் அவர்களுடைய தொழிலைக் கற்கவேண்டுமென்ற முறை எப்படி முடியும். இது நடைமுறையில் ஆகக்கூடிய காரியமாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதை எடுத்துச் சொல்லும்போது மன வருத்தம் உண்டாகுமே தவிர, அவர்களுக்குச் சரியாக விளங்காது. மற்றவர்கள் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி எப்படி நினைக்கிறார்களோ தெரியாது. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட உட்குலத்தின் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கல்வித் திட்டமானது நன்மை பயக்காது என்ற உண்மையை எல்லோரும் உணர்வார்கள், எல்லோரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

“இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கையாளும் முறை வெளியில் சென்று பார்த்தால் மிகப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அரசாங்க கல்வி அதிகாரிகளைக் கண்டு, இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினால் மக்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்படும் என்று விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் மற்ற பெரிய அரசியல் வாதிகள் என்ன காரணங்களைச் சொல்லுவார்களோ அதைத்தான் அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதைத்தான் அந்த அதிகாரிகளும் மனப்பாடம் செய்திருப்பதைப்போல் ஒப்புவிக்கிறார்கள் தவிர, திட்டத்தினால் நன்மை ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று கேட்டால் சரியாகப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. பொய் சொல்லக் கூடாது என்று மாணவர்களுக்கு எந்த ஆசிரியர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களோ அதே ஆசிரியர்கள் பொய்க் கணக்கு எழுதக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கல்வி முறை கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பொய்க்கணக்கு எழுதக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் கட்டையிடப்பட்டிருக்கின்றனர். மேலும், ஆசிரியர்களுடைய வேலைகளும் அதிகப் பட்டிருக்கின்றன. அதேசமயத்தில், பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வையில்கின்ற டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய வேலை நேரம் வீணாகப்படுகிறது. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் பார்வையிட வேண்டுமென்றால், ஒரு நாள் பூராவும் கழிந்துவிடுகிறது. இதற்கு முன் ஒரே நாளில் நான்கு அல்லது ஐந்து பள்ளிக்கூடங்கள் வரையில் இன்ஸ்பெக்டர்களால் பார்வையிடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்று நமக்குத் தெரியும். இந்த திட்டத்தின்படி ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு நாள் முழுவதும் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்த எண்ணிக்கையானது தவறான முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது என்று அந்த இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத் தெரியும். காலையில் வந்த பிள்ளைகள்தான் மாலையிலும் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், மாலையில் வரவேண்டியவர்கள்தான் காலையிலும் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்திருந்தபோதிலும்கூட, நாமதேயத்திற்கு, கட்டளை வந்துவிட்டது என்பதற்காக ஒரு நாள் முழுவதும் கழித்துவிட்டு தங்களுடைய பார்வையை முடித்துவிட்டு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மனசாட்சிக்கு விரோதமாக ஆசிரியர்கள் கணக்கெழுதுவதும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்தக் கணக்கை சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளுவதும் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது

26th March 1954] [Sri D. Dasarathan]

இந்தக் கல்வி திட்டத்தினால் ஆகவே அந்தத் திட்டமானது நடமுறையில் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு நல்லதல்ல என்பதைத்தான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக, கிராமங்களில் சென்று கேட்கின்றபோது அந்த ஊர் கிராமப் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் பயனில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். அதேமுறையில் அந்தக் கிராமங்களிலிருந்து மகஜர்களும் சர்க்காருக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததுக் கொள்ளவில்லை. உதாரணமாக, வந்தவாசி தாலுகாவிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் சென்ற இரண்டு மாதங்களாக இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்குமுன் பழைய கல்வித் திட்டம்தான் அமுலில் இருந்து வந்தது. ஏன் அந்தக் கதி ஏற்பட்டதென்றால், சரியான தகவல் அந்த அதிகாரி கொடுக்கவில்லை. எவ்வளவோ பதில்கள் கொடுத்தும் மக்களுடைய உண்மையான தீர்மானங்கள் அனுப்பியும்கூட, அதிகாரிகள் பதில் சொல்லும்போது, “புதிய கல்வித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால்தான் ஆயிற்று, இல்லாவிட்டால் உங்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தின் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்படும்; ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் மான்யமும் நிறுத்தப்படும்” என்று அனுப்புகிறார்களே தவிர, அதற்குப் போதுமான காரணத்தைக் காட்டி, மக்களிடத்தில் சென்று, நீங்கள் உங்களுடைய தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று நாளதுவரை கேட்கவில்லை. நாங்களே ஒரு சிலர் வேறு வழியில்லாமல், பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து, ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கமுடியாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும், மற்ற மெம்பர்களையும் ஒன்று சேர்த்து புதிய கல்வித் திட்டத்தை ஏதோ மற்ற பள்ளிக்கூடங்களிலும் செய்கின்ற அளவு, இங்கும் செய்துகொண்டு காரியத்தை நடத்திக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டதன்பேரில், அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே நிலைமையில்தான் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் நடந்துக்கொண்டு வருகின்றனவே தவிர உண்மையாகவே, சர்க்கார் எதிர்பார்க்கின்ற அல்லது எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்படும் அளவுக்கு இந்தக் கல்வித் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைமுறையில் நடைபெற வில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் சொல்லும்போது, வேண்டுமென்றே எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற முறையில் மந்திரி அவர்கள் எண்ணக்கூடாது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறேன் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக இதை நான் எதிர்க்கவில்லை. அப்படி இருக்குமானால், கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்த அத்தனை பிரச்சனைகளிலும் எதிர்க்கக் கொண்டே போகலாம். இந்தத் திட்டத்தினால் எவ்வளவோ நன்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், எவ்வளவோ முன்னேற்றம் காணப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் லாபம் இல்லை என்பதை அவர்கள் மனச்சாட்சியறியும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல கிராமங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் சென்று, அவர்கள் எந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்த போதிலும், மக்களுடைய நிலைமை என்ன, அவர்களுடைய உண்மையான எண்ணம் என்ன, அவர்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் நாம் எப்படி நடந்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகவோ, தனிப்பட்ட மனித இச்சைக்காகவோ, வேறு கொள்கைக்காகவோ இதைக் கருதாமல் மக்களுடைய உண்மையான நலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, உண்மையில் இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் நிலை உயரவேண்டுமென்ற கருத்தையவர்கள், அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கல்வி அளிக்க வேண்டும், அதனால் அவர்கள் பயன் பெற வேண்டுமென்ற கருத்தில் செய்ய வேண்டுமே தவிர, வேறுவிதமான எண்ணங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[26th March 1954]

12.40 P.m. SRI V. DHARMALINGAM :—" On a point of order, Sir. The other day Mr. Ratnam began to speak"

DEPUTY SPEAKER :—" It is not a point of order."

SRI V. DHARMALINGAM :—" Without hearing me, Sir, how can it be said that it is not a point of order, Sir?"

DEPUTY SPEAKER :—" I know what the hon. Member intends to say. It is not a point of order."

" The hon. Member Mr. Kunhi Mohammad Shafee may now speak."

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, while speaking on this Demand, I wish to invite the attention of Government to certain points raised in the cut motions, given notice of by the Muslim League Party."

" Sir, at the outset I wish to congratulate the Government on the consideration they have shown by increasing the salary of aided elementary school teachers. In this connection I wish to invite the attention of Government to certain demands made by the elementary school teachers under the Malabar District Board. Their main demands are two in number, viz. (1) an increase in their pay and (2) regular payment of their salary every month. It has become a regular feature in Malabar District Board to keep in arrears the pay of elementary school teachers for two or three months. The demand by these teachers for regular payment is after all quite legitimate and I do hope Government will do justice and pass favourable orders immediately."

" The one point to which I have to invite the attention of Government is the necessity for hastening the acquisition of a site and the construction of a suitable building for the Government Brennen College at Tellicherry. Of course, one lakh of rupees has been provided in the budget for the purpose. But it has been our experience that even though Government make provision in the Budget for such schemes, later on these schemes are deferred. For instance, provision was made more than once for the construction of a building for the hostel attached to the Government Training School at Malappuram, in the previous Budgets. But later the proposal was deferred and nothing had taken place so far. Government should not delay like that in the matter of constructing a suitable building for the Government Brennen College at Tellicherry. In this connection I wish to impress upon the Government the necessity for acquiring a suitable site and constructing a pucca building for the Bettathpudiyangadi Girls' High School and for constructing a building for the hostel attached to the Government Training School at Malappuram."

" Another point to which I want to draw the attention of Government is one which had been already referred to on the floor of the House during the last session. That is about the injustice that was done by the Malabar District Board to the Arabic

26th March 1954] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

Pandits employed in District Board High Schools. The Arabic Pandits were de-graded by the Board by placing them as part-time instructors. The Board passed a resolution to this effect with the result that their pay was reduced by one half and an Arabic Pandit who was getting between Rs. 100 and 120 per month could get only Rs. 60 now. Therefore I urge the Government to place them on a par with Malayalam and Sanskrit Pandits as before and to pay them their full pay.

" Among the other points raised in our cut motions, one refers to the need for appointing necessary staff for the Arabic, Persian and Urdu sections in the Madras Arts College and also the need for the affiliation of Urdu and the appointment of an Urdu lecturer in the Government Brennen College at Tellicherry.

" I also want to draw the attention of Government to the concessions to be granted to Muslims particularly to the Mopla Community of Malabar, who are a class backward both educationally and economically. We have to help these backward communities to come to the forefront by giving them liberal concessions in the field of education.

" Lastly I want to draw the attention of the Government to the need for granting permission for the use of school buildings outside the school hours for the purpose of giving religious instruction. I understand that the Government have issued a press statement to the effect that these buildings may be utilised for the purpose of giving religious instruction outside the school hours. I do not definitely know whether specific orders have been issued in this regard. I hope and trust that the Government will consider very sympathetically all these suggestions and take immediate action to give effect to these requests."

* SRI K. VINAYAKAM :—" In view of what the Hon. the Minister for Education has said regarding the modified elementary education system, I will reserve my remarks for a future occasion when that subject would be discussed on the floor of the House. I shall concentrate upon some of the defects which I have noticed in the working of the Madras Educational Department and in regard to University Education. In the Government Training Colleges, proper status is not given to the Heads of Departments. For instance there are certain subjects like English, Mathematics, Natural Science and Social Studies that are being taught in the Teachers' Training College at Saidapet. The Heads of Departments in the branches I have mentioned above do not enjoy the status which the Heads of Departments of those branches enjoy in Government Arts Colleges. In Arts Colleges, the Heads of Departments are Gazetted Officers whereas it is not the case in regard to Heads of Departments in training colleges. This is a sad feature that should be remedied. In training colleges only those Heads of Departments of subjects like Basic Education and Social Education are given the status of Gazetted Officers. This kind of anomaly must be rectified as early as possible. I happened to be a student

[Sri K. Vinayakam] [26th March 1954]

of the Teachers' College at Saidapet. I have an interest in that institution. That is why I have talked from personal experience. There are various Assistant Lecturers in that college who have put in several years' service ranging from ten to fifteen years. When the post of a Lecturer falls vacant, the applications of these trained people are not considered but people who have worked as District Educational Officers, outside training institutions, and who have no teaching experience are posted. Several Assistant Lecturers who are raw graduates without teaching experience are kept on temporarily for a long time. This affects the service of other trained Assistant Lecturers. This anomaly also should be rectified as early as possible. Regarding recruitment of Assistant Lecturers and Lecturers, most of them are being kept on a temporary basis for four to five years without being regularized. I do not see any reason why they should be kept on temporarily for a long time without being regularized.

" In the matter of recruitment of District Educational Officers, there is now direct recruitment by which raw graduates who are fresh from the universities are now taken. They are placed above the Deputy Inspectors of Schools who had worked in the mufassal and have had ten to twelve years teaching experience. The claims of Deputy Inspectors of Schools are thus overlooked by the recruitment of raw men from the universities for the posts of District Educational Officers. I am not totally against direct recruitment. But at the same time Government should see to it that Deputy Inspectors of Schools, who have put in sufficient number of years of service and who are qualified, are promoted as District Educational Officers. In fact they could serve the department better than the raw graduates who are recruited direct as District Educational Officers. In regard to recruitment to the posts of Headmasters of schools, persons who have put in sufficient number of years of efficient service in the lower ranks should not be neglected. In the matter of selecting examiners for T.S.L.C. and S.S.L.C. examinations, I have known from experience that people with no teaching experience at all have been selected. This should not happen. Only those who have teaching experience for a number of years should be selected and not those who have had only administrative and not teaching experience.

" There is now a difference in regard to teachers. We have two grades, the higher grade teachers and the secondary grade teachers. Higher grade teachers are to be found in village elementary schools to teach our boys in the villages. The secondary grade teachers can teach students up to the eighth standard. I think it is better to abolish the higher grade system and have only the secondary grade system so that all those who possess the secondary grade qualification may teach in all middle high schools and elementary schools.

" In the matter of disbursement of teaching grants to the various schools, there is inordinate delay. I do not mean to say that the officials in charge of the administration of these grants are wantonly doing it. I only wish that these grants are given to the schools in proper time.

26th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

“Government are now giving teaching grant to the Corporation of Madras. Before the Advisers' regime came into operation, the Corporation used to get an amount equal to the amount of education tax collected in the City of Madras. After the Congress Government came into power, the grant given was reduced to 7/15 or about one half of the education tax. A big burden is cast on the Corporation. Maintenance of elementary education institutions is not a legitimate duty of the Corporation. Corporation looks only to the civic amenities of the people. Catering of elementary education is a responsibility of the Government of Madras. So, I plead on behalf of the Corporation of Madras that the Government's contribution must be equal to the amount collected by way of education tax. I request the Minister in charge of Education to bestow his attention on this subject. 12-50 p.m.

“I am thankful to the Deputy Speaker for allowing me two minutes over and above the allotted time.”

* **SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மான்யத்தைப் பிரேரிக்கும்போது கல்வி சம்பந்தமான பல விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கும் எல்லாவித கல்வி பற்றியும் அதாவது உயர்தரக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, ஆரம்பக் கல்வி முதலிய எல்லாக் கல்வி முறைகளைப் பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விசேஷ கவனத்தையும், மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சீர்திருத்த முறைகளைப் பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் விஸ்தாரமாக பேசி ஒரு தகவல் கொடுத்ததற்கு என் மனமுவந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“இப்பொழுது ஆந்திர ராஜ்யம்போக எஞ்சியிருக்கும் நம் மாகாணத்தில் ஆதாரக் கல்வி ஆரம்பப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால் மிகமிக குறைந்த அளவில்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. 1951-52-ம் வருஷத்தில் கல்வி இலாகா நிர்வாக போர்டின்படி 402 ஆதாரக் கல்வி ஆரம்ப பாடசாலைகள்தான் இருப்பதாக தெரிகிறது. இப்பொழுது சென்னை மாகாணத்தில் ஆதார பள்ளிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிகளில் ஒவ்வொரு வருஷமும் எத்தனையெத்தனை பள்ளிகளை ஜில்லா வாரியாக ஆதார பள்ளிகளாகக் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது போன்ற ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதும் அரசாங்கத்தில் இந்த விதமான யோசனைகள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த முயற்சியை இன்னும் தீவிரமாக கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (Basic Training Schools) ஆங்காங்கே எல்லா இடங்களிலும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். பிரைவேட் மேனேஜ்மென்ட்டால் நடத்தப்படுகிற பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும். ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் தாலூகா வாரியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கான முறையில் அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும். பேசிக் ட்ரெயினிங் (Basic Training) ஸ்கூல்களிலே போதிய இட வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் குடியிருப்புக்கும், மாணவர் விடுதிக்கும் வசதிகள் சரியானபடி இல்லை. அதற்காக இப்பள்ளிகளுக்கெல்லாம் கட்டிட வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [26th March 1954]

“இன்னொரு மிகமிக முக்கியமான விஷயம், கல்வித் தரமானது குறையாதிருக்க ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு எஸ். எல். எல். சி.க்குக் குறைந்த படிப்புள்ளவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். நான் சென்ற நாளுக்கு வருஷங்களாக பேசிக் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் செலக்ஷன் கமிட்டியில் இருந்து வருகிறேன். ஆகையால் இதைப் பற்றிய அனுபவம் இருக்கிறது. இப்பொழுது கல்வித்தரம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. ஆதலால் அதை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக எஸ். எல். எல். சி.க்கு குறைந்த அளவு படிப்புள்ளவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் உத்தியோகத்தில் சேர்க்கக்கூடாது. இந்த வருஷமே இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நம் நாட்டில் பிழைப்பதற்காக வாத்தியார் வேலைகளுக்கு வருவது நம் துரதிருஷ்டம்தான். அவர்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கான வசதிகளை அரசாங்கம் அளிக்காவிட்டாலும் ஏழை ஆசிரியர்களைப் பற்றி சமுதாயத்தில் நிலைவரும் மனப்பான்மை மாறவேண்டும். முன் காலத்தில் பொது மக்கள் ஆசிரியர்களின் பொருளாதாரத் துறையில் உதவி வந்தார்கள். மீண்டும் அந்நிலை ஏற்பட வேண்டும். எல்லா ஸ்கூல்களிலும் குறைந்த பட்சம் எஸ்.எல். எல். சி. படித்தவர்களைத்தான் ஆசிரியர்களாக செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதை இந்த வருஷத்திலேயே அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நாளிலேயே ஆசிரியர்களின் தரம் பற்றியும் அவர்களுடைய தன்மைகளைப் பற்றி எல்லாம் நம் முன்னோர்கள் நன்னூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் :

குவனருட்தெய்வம் கொள்கைமேன்மை
கலைப்பில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலம்மலை நிறை கோல் மலிர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிருவோடியை குணமினையவும்
அமைபவன் நூலுரையாசிரியன்

என்று ஆசிரியர்கள் லட்சணங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

“ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மிகக் குறைந்த அளவில் தரம் இருந்தாலும் கூட ஆசிரியர்கள் கட்சி மனப்பான்மை காட்டாமல் இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கூரிய பண்புடன் இருந்தால்தான் நம்முடைய எதிர்காலக் குழந்தைகள் அறிவு வளர்ச்சி பெற முடியும். இந்த ஒரே நோக்கோடு நாம் இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நிலைமையை உயர்த்துவது பற்றியும் அவர்களின் கடமை, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு ஆகிய குணங்கள் பற்றியும் சொன்னதைப் பற்றி நான் மிகக் சந்தோஷப்படுகிறேன். இது வரவேற்கத்தக்கதொரு விஷயம். ஆசிரியர்களைப் பொறுக்குவதற்குக்கூட எஸ்.எல்.எல்.சி. தரம் மிகவும் குறைந்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆதாரக் கல்வி பிரதேசங்களில் உள்ள ஹைஸ்கூல்களை கூட கல்லுபட்டியிலும் வேதாரணயத்திலும் இருக்கும் பள்ளிகளைப்போல் போஸ்ட் பேலிக் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு முதல் இந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கல்வி இலாகா சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் கூட வேலை தாமதமாக நடக்கிறது என்பது என்னுடைய அனுபவம். ஆனால் கல்வி இலாகா காரியாலயங்களில் வேலை அதிகரித்து விட்டது. எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முன்னால் காலேஜ்கள் கிடையாது. இப்பொழுது பல ஹைஸ்கூல்களும், காலேஜ்களும், ஏற்படுகின்றன என்றாலும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரியின் காரியாலயத்தில் முன்பு இருந்த அளவுதான் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். இதுவும் தாமதத்துக்குக் காரணமாகும். இக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கிராம நிவர்த்திக்க கொடுக்க கட்டத்திற்கு கட்டி கொண்டு தாராளமாக ஆரம்ப பள்ளிக்கூட கட்டத்திற்கு கட்டி கொண்டு சம்மந்தப்பட்ட வரையில் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்கள் சம்மந்தப்பட்ட வரையில் கட்டிட கிராண்டுகள் கொடுப்பது ஒரு வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

26th March 1954] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

அது போதாது. ஒரு குழந்தைக்கு 15 சதுர அடி வீதம் கட்டிட வசதி ஆதாரப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டுமாம். அந்தப்படி பார்த்தால் பெரிய கட்டிடங்கள் வேண்டும். கிராம ஜனங்கள் தான் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான செலவை ஏற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. நடை முறையிலேகூட 15 சதுர அடி தேவையில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த பதினைந்து அடி தேவைதான் என்று பார்க்க வேண்டும்.

“புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் பற்றி இப்பொழுது சாதக பாதகமான கருத்துகள் சொல்லப்படுகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் தசரதன் கூட இதைக் கட்சிப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இதைக்கூடச் அல்லது சொந்தப் பிரச்சனையாகக் கொள்ளாமல் கவனிக்க வேண்டும் என்று கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுமென்று எதிர்பார்போமாக. நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எல்லோரும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஒரு மனதாக இந்த மானியப் பிரேரணையை நிறைவேற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

* Sri S. SWAYAMPRAKASAM :—“மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கல்வி விஷயமாகக் கோரி வந்த மானியத்தை எதிர்த்து வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கல்வியானது சமுதாயத்தில் மிக மிக முக்கியமான பங்கு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் இல்லை. கல்வியானது கட்சிப் பிரதிக் கட்சியி னுடைய சூழ்நிலையில் அகப்படாது சிறந்த முறையில் கல்வியை பரிசீலனை செய்து மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது கல்வி மந்திரியின் சொற்பொழிவில் இருந்தது. சட்ட சபையில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் இடையே அமைதி நிலவ வேண்டும், மக்களிடத்திலும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டது மிகவும் போற்றத்தக்கது. மற்றும் அவர் கடுமையான வார்த்தைகளையும் உஷ்ணமான வார்த்தைகளையும் உபயோகித்துப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் கூறினார். அதற்குப் பொறுத்தமாக இன்றைய தினம் வெளியில் பார்த்த போது கூட வெயில் உஷ்ணம் குறைவுபட்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாகத்தான் காணப்படுகிறது. உஷ்ண வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று யாவரும் நினைக்கவில்லை. ஒருவரும் அவசியம் இல்லாமல் உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். அப்படி உபயோகப்படுத்தினால் அது மனித சமூகத்திற்கும் இயற்கைக்கும் விரோதமானது. ஆகவே இன்றைய தினமாவது அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை இந்த சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு அளித்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைய தினம் எல்லோராலும் அதிகமாகப் பேசப்பட்டு வருவது கல்வியைப்பற்றி தான். அதிவும் ஆரம்பக் கல்வி தான். இந்த ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்னமேயே சில விஷயங்களை முதலில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி முந்திய பட்ஜெட் காலத்திலும் நான் பேசி இருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள் அங்கங்கே கிராமங்களில் இருக்கும்படியான ஒரு தன்மை அரசாங்கம் அறிந்த விஷயம். அவர்களை ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக் கூடத்திற்கு மாற்றலாகிப் போகும் காலத்தில் அங்கு அதாவது அவர்கள் புதிதாகப் போகும் கிராமத்தில், வீடு இல்லாமல் தவிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்படி

[Sri S. Swayamprakasam] [26th March 1954]

மாற்றுதல் என்றால் அவர்கள் உடனே அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் போய் சேருவதற்கு தயாராக இருப்பது இல்லை. அதை தவிர்க்க சர்க்கார் உடனே அதற்கு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று அரசாங்கமோ அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டோ ஒரு கட்டம் கட்டுவது போல் இந்த ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு கட்டத்தை அங்கங்கே கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருந்தால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். உயர்தர பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகமிகக் குறைவு என்பது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெளிவாயிற்று. அதை ஒப்புக் கொண்டு அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்றும் அவர் சொல்லுகிறார். பணம் இல்லை என்கின்ற பேச்சு இந்தக்கல்வி மான்யத்தில் மட்டும் அல்ல; எந்த மான்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட பணம் இல்லை என்கிற பேச்சு வருகிறது. ஆனால் பணம் இல்லை என்று சொன்ன போதிலும் கூட, அந்தக் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் சரி இந்தக் கட்சியில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடியவர்களும் சரி பல சிக்கன முறைகளைக் கையாளப்படவேண்டும் என்று பல முறை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த விதத்தில் பார்த்து எந்த இலாகாவிற்கு அவசியமாக பணம் வேண்டாம், எந்த இலாகாவிற்கு அவசியமாக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து அதற்கு இடம் தராமல் அந்த முறைகளில் சில சிக்கன முறைகளைக் கையாண்டால் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு, அதாவது சாதாரணமாக சர்க்காரே இந்த சம்பளம் போடாது என்று ஒத்திக்கொண்டு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கலாம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அத்துடன் கூட எஸ்.டி. படித்து விட்டு பட்டம் வாங்கி உயர்தர பள்ளியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதில் பல பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எஸ்.டி. படித்து விட்டு பட்டம் பெற்று ஹைஸ்கூலில் தன்னுடைய சேவையைத் தொடங்குகிற காலத்தில் அரசாங்கக் கல்லூரியாக இருந்தால் அங்கு ஒருவித சம்பளமும், அரசாங்க உதவி பெற்று பள்ளிக் கூடமாக இருந்தால் அங்கு ஒரு விதமான சம்பளமும், கொடுக்கப்படுகிறது. இதை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும். அவ்விதம் அதற்கு ஒரு முடிவு செய்து அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் சர்க்கார் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சாதாரணமாக ஹைஸ்கூலில் நியமித்து இருக்கும் ஹெட்மாஸ்டர் களுக்கு சம்பளம் ரூ. 400 வரையிலும் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுடைய கிரேட் ரூ. 250—15—400 என்ற கிரேட் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த இடங்களில் ரூ. 100—10—300 வரையிலும் தான் எஸ்.டி. பட்டதாரிகளுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் கொடுக்கலாம் என்ற கவர்ன்மென்ட் மெமோ இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது அமுலில் நடத்தப்படவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி இன்றைய தினம் சட்டசபைக்கு என்னிடம் 568 எஸ்.டி. ஆசிரியர்கள் கையெழுத்திட்டு ஒரு மெமொராண்டத்தை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதையும் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் தலைவர் மூலமாக கொடுக்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (இந்த சமயத்தில் ஒரு மெமொராண்டத்தை சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.)

“ஆகவே எனக்குக் கொடுத்த இந்த குறுகிய காலத்திற்குள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி சுருக்கமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் கூறி விட்டார்கள். இன்றையதினம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் சொல்லுகிறார், இந்த மான்யத்தில் அடையாளமாக நூறு ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம், அதனால் மட்டும் யாரையும் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் சொன்னார். அவர் சொல்லுவது இன்றைய தினம் புதிதாக இருக்கிறது. அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே பொது மக்களும்

26th March 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

சட்டசபை மெம்பர்களும், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, கட்சி பேதம் இல்லாத பொது மக்களும் சரி எல்லோரும் இதை மறுத்துப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த ஆரம்பக் கல்வி மிகமிக அவசியமானது என்று இந்த அரசாங்கத்தால் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதை முன்னமேயே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்ட காலத்திலும் அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் இருந்தபோதிலும் கூட கல்வி மந்திரி அவர்கள் நிறுத்தித்தான் வைத்திருக்கிறோம், அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் மாதா மாதம் சர்க்குலர் அனுப்பித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். எந்த முனிசிபாலிட்டிக்குப் போனாலும் கூட இந்த திட்டம் வருகிறது என்று அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லோரும் கணக்குகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இருந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் இருக்குமேயானால் இன்றைக்கு அமைதி நிலவ வேண்டும் என்று நினைப்பது புதிதாக இருக்கிறது. அமைதி நிலவுவதற்கு இந்த மாதிரியான ஒரு தந்திரத்தை கையாளுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது வரையிலும் பொது மக்களுடைய எண்ணத்தில் சிறிதும் செவி சாய்க்காமல் இருக்கிறார்கள். இங்கு அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்றால் உடனே அதை ஒரு கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள். பிறகு டில்லிக்குப் போய் அங்கு ஒரு கமிட்டியினிடம் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு கல்வி மந்திரி போய் இது வெகு அழகானது என்று சொல்லுகிறார். அங்கு இருப்பவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை யார் பரிசீலனை செய்வது என்று சொல்லிக் கொண்டும் ராஜாஜி கொண்டு வருவது என்றால் அது ஒரு நல்ல காரியமாகத்தான் இருக்கும் என்ற மனப்பான்மையுள்ள அந்தக் கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வது இங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாகாது. அது ஹல்வாவாக இருக்கலாம். அதைச் செய்தவர்களுக்குப் பிரியோசனப்படுவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி யாரும் குறை கூறமாட்டார்கள். ஆனால் அதை குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வருகிறார்கள். அதை குழந்தைகள் தப்பாக நினைத்து விட்டார்கள். அதில் பாஷாணம் கலந்து விட்டார்கள் என்று குழந்தைகள் நினைக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி அந்த ஹல்வாவை சாப்பிடு என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இன்றையதினம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிற முறையில் மக்கள் எல்லோரும் சமாதானப்பட்டு இது ஒரு நல்ல ஹல்வா என்று குழந்தைகள் நினைக்கும் வரைக்கும் இதை நிறுத்தி வைப்பதுதான் உசிதமானது. ஆகவே நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதை நிறுத்தி வைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதனால் இந்த கல்வி திட்டத்தை உடனே கைவிட வேண்டும் என்று இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குக் கொடுத்த காலவரம்பு ஆகி விட்டதால் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“ கனம் உபத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நாட்டில் மறுபடியும் கிளர்ச்சிகளும், ரத்தப் புரட்சிகளும் ஏற்பட்டு இந்த நாடு ஒரு யுத்தகளமாக, கொலைகளாக மாறி விடுமோ என்று ஐயுற்றிருந்த பலருக்கு நாட்டில் ஒரு சுபிச்சமான, செளஜன்யமான நிலைமை ஏற்பட்டதக்க வகையில் இன்றைக்குக் கல்வி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கம் இருந்ததைக் கண்டு நான் ஆனந்தப்பட்டேன். இல்லாது போனால் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினால் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கொந்தளிப்பு குமுறிஎழுந்து மேலும் மேலும் புதிய பல கொலைகள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாகி விடப்போகிறது என்ற விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய துரப்பாக்கியமான நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் கல்வி மந்திரி அவர்கள் தனது பேச்சிலே ‘இந்தக் கல்வித் திட்டம் இன்னும் ஆலோசனையில் தான் இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கட்டாய

3-10
p.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [26th March 1954]

படுத்தப் போவதில்லை. இதில் ஒரு முடிவான நிலைக்கு வந்த பின்னர் அதையும் இந்தச் சபையின் பரிசீலனைக்கு விட்டுப் பின்னரே இதை அமுல் நடத்த உத்தேசம், என்றெல்லாம் சூசகமாக அறிவித்தது நாட்டிற்கே ஒரு சுபசகுனம் என்கின்ற காரணத்தால் தான் நான் இன்றைக்கு வேறு மாதிரியாகப் பேச வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக 'நம் நாட்டிலுள்ள அதிக மக்களுக்குக் கல்வி போதிக்கவேண்டும், அதிகமான மலிருக்களுக்குக் கல்வி தற்பிக்கவேண்டும்' என்றெல்லாம் பேச்சு விலை, வாயளவிலை சொல்லி வந்து கொண்டிருந்தாலும் கூட அது நடைமுறையில் சிறிதளவும் கூட ஈடேற்றப்படவில்லை. நடைமுறையில் ஈடேற்றுவதற்கான அறிகுறிகளும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. சொல்லத்தான் வேண்டும். ஏனென்று கேட்கால் கீழ் வகுப்பிலும் ஆங்கிலம், நடு வகுப்பிலும் ஆங்கிலம், மேல் வகுப்பிலும் ஆங்கிலம் என்று அன்றைக்கு பாடம் போதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு கீழ் வகுப்பு பூராவும் தமிழிலேயே பாடபோதனை அளிக்க வசதியைச் செய்து விட்டு, ஏன், கீழ் வகுப்பு, மத்திய வகுப்பு இரண்டிலுமே தமிழிலேயே மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, அவன் காலேஜ் வகுப்பிற்கு வந்தவுடன் திடீரென்று எல்லாப்பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயே போதிக்கின்றோம் என்று சொன்னால் அதை எவ்வளவு மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதனால் எவ்வளவு மாணவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதை அறிவாளிகளாகிய நீங்கள் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கீழ் வகுப்புக்கள் பூரா தமிழிலேயே பாடம் படித்துவிட்டு, காலேஜ் வந்தவுடன் எல்லாவற்றையும், திடீரென்று ஆங்கிலத்தில் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் பரம்பரை பரம்பரையாக ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சியுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த மாணவர்களாக இருந்தால் தான், அல்லது செல்வச் சீமான் வீட்டுப் பிள்ளையாக, பிரத்யேக முறையில் டியூடர்கள் வைத்துக் கொண்டு ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ள வசதியுள்ளவர்களாக இருந்தால் தான் காலேஜ் படிப்பில் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் படித்து நல்ல தேர்ச்சியை அடைய முடியுமே தவிர இவ்வாறு போனால் காலேஜ் படியிலே தடுக்கி வழக்கி விழுந்து பல்லு உடைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகத்தான் ஆகுமென்பதை நான் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. இந்த ஒரு துர்ப் பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படுமபோது தான், படிப்பதற்கு வசதியில்லா விட்டாலும் கூட ஆவலினால் காலேஜ் சேர்ந்த பல ஏழை மாணவர்களும், மகனுக்கு காலேஜ் சம்பளம் கட்ட வழியில்லாது வீட்டையும், நிலத்தையும் அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கிப் பணம் கட்டிக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கும் பெற்றோர்களும் கூட தன் குழந்தைகள் எப்படியாவது பரீட்சையில் தேறிவிட்டால் போதுமென்று கேள்வித்தாள்களை அலுட் செய்யக் கூடிய ஒரு நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். பணம் படைத்த செல்வச் சீமான் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் கூட படிக்க சோம்பற்பட்டுக் கொண்டு பணத்தைச் செலவழித்து விதைத்தாள்களை அலுட் செய்ய முன்னுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கினமான காரியம், முறை தவறிய காரியம் இந்தச் சர்க்கார் காலத்தில் தான் முன்னைய சர்க்கார்களின் காலத்திலிருந்ததைவிட சர்வ சாதாரணமாக மிக அதிகமாக நடைபெறுகின்றன."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இந்த வருஷம் இல்லை."

3-10
p.m.

* SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—" ரொம்ப சந்தோஷம். இந்த மாதிரியான ஒரு ஒழுங்கினம் நடைபெறுவதற்கு சர்க்காரின் கல்வி திட்ட முறைதான் என்பதையே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கீழ் வகுப்புகளிலெல்லாம் தமிழ் மொழியில் பாட போதனை. மேல் வகுப்பில் ஆங்கிலத்திலேயே பாட போதனை என்று இருக்கும் ஒரு முறையினால் தான் பல மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும். அதை விட்டு ஆரம்பக் கல்விக்கு வந்தால், ஆரம்பக் கல்வியே மற்ற எல்லா மேற் கல்விக்கும் ஆதாரம், அஸ்திவாரம் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆரம்பக் கல்வியே மற்ற எல்லாக் கல்விக்கும் முதுகெலும்பு போன்றது என்று நாம் சொல்வோம். ஆனால் இந்த ஆரம்பக் கல்வியை

26th March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

அளிக்கின்ற வாத்தியார்களுடைய சம்பளம் மத்திய சர்க்காரில் சேவகனாக வேலை பார்க்கும் ஒருவரின் சம்பளத்தை விடவும் மிகக் குறைவானது என்பதைப் பார்க்கிறோம். கல்வியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். கல்வியே நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லுகிறோம். கல்வியே நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் பெறவேண்டிய மற்ற செல்வங்களை எல்லாம் விட உயர்ந்த செல்வம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அந்தக் கல்வியைப் போதிக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டாமா? முயற்சி எடுக்கப்படவில்லையென்றால், மனித சமுதாயத்திற்கே முதுகெலும்பு போலுள்ள ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயலவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் நிதி இல்லை என்று வழக்கமாகச் சொல்லும் ஒரு குறை இருந்தாலும் கூட, ஆசிரியர்கள் இந்த நாட்டிற்குச் செய்து வரும் தொண்டின் பெருமையை சர்க்கார் இன்னும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லையென்பதுதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை மறுக்கமுடியாது. மறைக்கவும் முடியாது. இன்றைய தினம் காலையில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, 'சர்க்கார் உதவி பெறும் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளிலுள்ள எல்லா ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாதச்சம்பளத்தில் ரூ. 3 கூட்டித்தர உத்தேசித்திருக்கிறோம்,' என்று சொன்னவார்த்தைகளானது இதுகாறும் மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வந்த அந்த ஏழை ஆசிரியர்களின் வயிற்றில் பால் வார்த்துது போல் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சபையில் உட்கார்ந்து அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எனது காதுகளும் கூட குவிரக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. இப்படிப்பட்ட ஏழை வாத்தியார்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால் தான் நாட்டின் கல்வித்தரமும் உயரும் என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

“அடுத்ததாக ஒரு விஷயம். ஒரே தொழிற்சாலையை வைத்துக் கொண்டு எப்படி அதில் பல ஷிப்ட் முறைப்படி மிக அதிகமாக பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அதைப்போலவே இருக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, அதிலுள்ள ஆசிரியர்களையே வைத்துக் கொண்டு மிக அதிகமான பிள்ளைகளுக்கு ஷிப்ட் முறைப்படி பாடம் போதிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதிகப்பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்ட வேண்டிய செலவில்லாமல், அதிக வாத்தியார்களை நியமித்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய செலவில்லாமல், இருக்கும் பள்ளிக் கூடம், இருக்கும் வாத்தியார் இப்பொழுது செலவாகிக்கொண்டிருக்கும் பணம் இவைகளிலேயே அதிகமானவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்க, கல்வியின் தரம் எப்படிப்போனாலும் பரவாயில்லை யென்ற கருத்தோடு, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் ஒரு கண் துடைப்புத் தந்திரமே தவிர உண்மையில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் படித்தவர்களாக, ஆக்கவேண்டுமென்ற உள்ளக் கருணையோடு கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல இது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒன்றாக இருக்க அதை யாரையும் கேட்காமல் கலந்து கொள்ளாமல் இந்த ராஜ்யத்திலே புகுத்தி அதற்கு விளக்கமும் கொடுத்த கனம் முதல் அமைச்சர், சில விரும்பத் தகாத கருத்துக்களை, காலத்தையொட்டி வெறுக்கத்தக்க கருத்துக்களை வெளியிட்டதன் காரணமாகத்தான் அந்தத் திட்டத்திற்கு மிக அதிகமான எதிர்ப்புச் சக்திகள் நாற்புறமிருந்தும் கிளம்பின என்பதை நாம் ஒத்துக் கொண்டாகவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததின் காரணமாகக் கூட நாட்டில் பெரிய கொந்தளிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்காது. தந்தையின் தொழிலை மகன் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அவர் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த வார்த்தைகள் தான் இந்த ராஜ்யத்தை ஒரு யுத்தகளமாக ஆக்கிற்று. பெரிய ஆட்சேபணை சமாதானங்களை எழுப்பிற்று. கோபதாபங்களை உண்டாக்கிற்று. ஜாதித் துவேஷக் கலகங்களை மூட்டிற்று. முதல் அமைச்சரைப் போன்ற ஒரு பெரியவர் 1953-54-ம் வருஷத்தில் தகப்பன் தொழிலை மகன் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னானால் அது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாகும் என்பது சிறியேனுடைய அபிப்பிராயம். தகப்பன்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [26th March 1954]

தொழிலை மகன் செய்யத்தான் வேண்டுமென்ற ஒரு சூழ்நிலை, ஒரு சமுதாய அமைப்பு, கல்வி முறை முன்பு இருந்தது. அதை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு எந்த ஜாதியில் பிறந்தவனாக இருந்தாலும் கூட, தன்னுடைய திறமைக்கேற்ப எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாமென்ற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்பது கனம் முதல் அமைச்சரைப் போன்ற அறிவாளிக்குத் தெரியாமலிருக்க முடியாது. தெரிந்திருந்தாலும் கூட அவ்வாற்றை அவர் வாயிலிருந்து உதிர்ந்து விட்டது என்றால் அது இந்த ராஜ்யம் செய்த துரதிருஷ்டமாகும். இந்த ராஜ்ய மக்கள் செய்த துரதிருஷ்டமாகும். அதோடு அப்பெரியாருது பெருந்தன்மைக்கே ஒரு களங்கமாகும்.

“இந்த நிலைமைக்கு வந்த பிறகும் கூட அத்திட்டத்தை விடாமல் அமுல் நடத்துவேன் என்று சொன்னால் அவரது நிலையைப் பற்றி பரிதாபப்படுவதா அல்லது கோபப்படுவதா என்று தான் எனக்குத் தெரிய வில்லை. நாட்டிலே தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டுள்ள பல வயது வந்தவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டுருக்கிறார்கள். கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வெளியில் வந்துள்ள பட்டதாரிகளில் பலர் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளைப் பெற்ற பெற்றோர்களே வேலை செய்ய வகையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்போது ஆரம்பப் பாடசாலையில் படிக்கும் பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு, பால் பற்கள் கூட விழாதவர்களுக்கு, விழுந்து முளைக்காதவர்களுக்கு, மூளையும் தருவாயிலுள்ளவர்களுக்கு தொழில் கல்வி போதிக்கப்படும் என்று சொன்னால் இது இங்குள்ள மக்கள் எல்லோரையும் கேலி செய்யச் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளா அல்லது யாதார்த்தமாகவே சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளா என்று நான் கேட்கிறேன். அது யாதார்த்தமாகவே சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகள் தான் என்றால் இது நடை முறைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய செயலா? ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட சிறு சிறு மாணவர்களுக்கு இன்றைய தினம் எந்தத் தொழிலைக் கற்பிப்பது? தொழிலைப் பார்வையிட வேண்டுமே தவிர செய்யச் சொல்லவில்லை யென்று சொல்லலாம். இன்றைய தினம் பல கிராமங்களை எடுத்துப் பாருங்கள். அங்கேயுள்ள குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தங்கள் பெற்றோர்களின் அருகிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களது பெற்றோர்களும் தொழிலாளர்கள் ஆதலால் ஏதாவது தொழில் செய்து கொண்டேதான் இருப்பார்கள். ஆகவே பள்ளிக் கூட நேரங்கள் போக பாக்கி நேரங்களில் அவர்கள் பெற்றோர்கள் செய்யும் தொழிலையே நன்கு பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் புது முறைப்படி பள்ளிக்கூட கால நேரத்தைக் குறைப்பதன் காரணமாக உண்மையிலேயே என்ன நன்மை ஏற்படுகிறது. பாதி நேரம் பள்ளியில் கழித்தது போக பாக்கியுள்ள பாதி நேரத்தில் மாணவர்கள் பலவிதமான முரட்டு விளையாட்டுக்களை விளையாடுவதையும், ஒழுக்கக் குறைவான பல மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டு பல பேர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு சற்றுவதும், இப்படி ஆபத்தான அபாயகரமான செயல்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள். இதனால் பெற்றோர்கள் தான் புழுங்கி தான் பேரகும்பிட்டுக்கு எல்லாம் அச்சிடு குழந்தைகளை கூடவே அழைத்துப் போக வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை காண்கிறோம். நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இது வசதியளிப்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் கிராமப் புறங்களிலுள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த பாதகத்தை அளிப்பதாகவே இருக்கிறது. சிறு பிள்ளைகளை நேர்மையாகக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தத் திட்டம் கொஞ்சம் கூட உதவி செய்யாது.

“ஒரு கல்வித் திட்டத்தை தேசிய சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். அதுவும் அத்திட்டம் பெரிய ராஜத் தலைவர் ஸ்ரீராஜாஜி அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக வாபஸ் பெறுவதா என்று எண்ணி, நியாயத்தை உணராமல், நேர்மையை உணராமல், நடைமுறையில் ஏற்படுகின்ற கஷ்டத்தை உணராமல் வாபஸ் வாங்கமாட்டோம் என்று சொல்வது பெருந்தன்மைக்கு அழகல்ல. இதைத் எதிர்க்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தேசிய சர்க்கார் கொண்டு வந்த

26th March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

திட்டம் என்ற காரணத்திற்காக எதிர்க்கவில்லை. சிலர் ஜாதிப் பூசல்களைக் கிளப்பி எதிர்த்தாலும்கூட அவர்கள் தங்கள் சுயநலத்தையும் இச்சமயத்தில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமே தவிர உண்மையிலேயும் பெரிய பெரிய தேசியவாதிகள் எல்லாம் மக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் திட்டம் இது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் எதிர்க்கிறார்கள். Prestige என்று சொல்லி இதை வாபஸ் வாங்கமாட்டோம் என்று தேசத்தில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உணராமல், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கொந்தளிப்பை உணராமல் சொல்வது அறிவுக்குப் பொருந்தாது. இன்றைக்கு நம் தேசம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காஷ்மீருக்கும்., பாகிஸ்தானுக்கும் இடையருது தீர்க்கப் படாத பல பூசல்கள் இருந்து கொண்டேயிருக்கும் நேரம்; அமெரிக்க ஏகாதிபதியும் பாகிஸ்தானோடு ராணுவ ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்தையே பறிபோக்கிவிடக்கூடிய சதிச் செயலில் இறங்கியிருக்கிற நேரம்; கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து புகைந்து கொண்டிருக்கும் குமுறல் இன்றைக்கு வெடித்துப் போராக மூண்டுவிடுமோ என்று எல்லோரும் பயந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நேரம்; அதேசமயத்தில் தமிழ்நாட்டில் பாண்டிச்சேரி, மாகியின் எல்லையிலே தேசிய எண்ணத்திற்கு எதிராக அந்நிய நாட்டாரின் ஆதிக்கம், வெறித்தனம் தலைவிரித்தாடும் நேரம்; இந்நிதமாதிரியாக நம் தேசம் அமைதியை இழந்து, வரப்போகும் யுத்தத்தைத் தவிர்க்க வழிதெரியாமல் பயமுறுத்தும் ஆயுதப் போட்டியை தடுத்து நிறுத்த வழிதெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக, கூட்டாக கிடைத்த சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டிய ஒரு நேரத்தில் ஒரு சிறு பிரச்சினையுட்பற்றி நாட்டை மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாதப் பிரதிவாதங்களிலும், ரத்தக் கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டு தேசத்தின் ஒற்றுமையை சின்னப்பின்னப்படுத்தி வெளிநாட்டாரின் ஏசுச் சொல்லுக்கு ஆளாகாமல் இருக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இந்நிதமாதிரியான ஒரு துர்ப்பக்கிய சம்பவம் நாட்டில் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, மக்களின் சக்தி, ஒற்றுமை சிதறிப்போகாமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக தயவுசெய்து கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரை நாட்டிலுள்ள பச்சிளங்குழந்தைகளின்பேரில், தேச அமைதியின் பேரால், தேச மக்களின் நலனின் பேரால் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்விஷயத் தீர்மானம் பிடிவாதம் காட்டவேண்டாம். உண்மையை உணர்ந்து, நேர்மையை அறிந்து, நியாயமாக அந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வ தினால் பெரியோர்களின் மதிப்பு அதிகப்படுமே தவிர குறைந்து போகாது. வாபஸ் வாங்க மறுத்தால்தான் களங்கம் உண்டாகும். ஆகவே உடனடியாக வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். வாபஸ் வாங்காவிட்டாலும் மக்கள் உங்களை வாங்கும்படி செய்வார்கள். அவ்வளவு தூரத்திற்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொண்டு நான் அமர் கிறேன்.”

* Dr. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak for my cut motion to discuss policy. The Hon. Finance Minister couched his speech in moving the Demand for Education in a very conciliatory language. I welcome it. If the same approach had been adopted from the very start, I am sure much of the discontent and disgruntlement inside and outside the Assembly could have been avoided. That it came so late though regrettable does not matter. To dispose of the whole opposition to the Modified Scheme of Elementary Education by saying that it is all political is, I think, too simple. But it is not all political. I for one take the very firm stand that education should not be mixed up with politics and I was very happy to hear the Finance Minister echo my opinions on the subject in very vehement language on the floor of the Assembly the other day. Mere language, however, does not

3-20
p.m.

[Dr. K. B. Menon]

[26th March 1954]

mean much. Hard words, I do accept, break no bones. But soft words will not straighten them either. We would like to have a more tangible expression of that conciliatory attitude on the part of the Government. At this belated hour I would venture to make an innocuous suggestion. The Hon. Minister is going to give this House an opportunity to discuss the scheme. He invites the opinion of individual members on the subject. Apart from inviting the opinion of individual members, I submit that he should refer the Parulekar Committee Report to a committee of this House, ask that committee to study the report and give its opinions, and place those opinions before the House as and when the subject comes up for discussion. I hope the Hon. Minister will give his sympathetic consideration to this suggestion. I am sure that it will create a good deal of goodwill within the House and it may also have its favourable echo outside. Since the subject is not for to-day's discussion, I do not wish to say anything more on the new elementary education scheme. I would like to speak on the cut motion.

“ I have been a persistent advocate of nationalization of primary education on the floor of the Assembly whenever the subject came up for discussion. I do not know whether the Government are examining this proposal. Whatever it be, I am applying my mind seriously to it and, if I am able to get the required data from the Department, I may be able to submit certain concrete proposals for one district, namely, the district of Malabar where they could be tried as an experimental measure. My proposal for nationalization of education is based on concrete experience and on the principle that education should not be commercialized, that education should not be sold for profit. Who are after all these managers of aided schools? They are not philanthropists who are interested in rendering service to the babes that are born and the babes that are yet to be born. They are not educationists who are interested in education for education's sake. They are either money-bags in the villages or are sharpshooters who are interested in taking political advantage or reaping profit from their venture. The net result of it is that it leads to corrupt practices. Attendance registers are tampered with, teachers are pestered and they are made to sign for more than what they receive. Aided schools are an abetment to corruption and I believe the sooner they go, the better. Managers of aided schools are on the war path. They have sent to the Government a memorandum, dated 21st February 1954, in which they make certain demands. Because the Government have deprived them of the privilege of looting the teachers by making direct payment, they claim complete authority to dismiss insubordinate teachers. They are clever fighters; they know that they should keep the initiative in a fight. They have already gone ahead with dismissals. In the Azhikode South High School, three teachers were suspended. Managers of aided schools have no right to suspend for more than three months. After two and a half months, a departmental notice to the effect that they should be reinstated pending final orders was served on the manager—I do not know whether it was issued by the District Educational Officer or by any other officer. The manager of the school has flouted the order of the

26th March 1954]

[Dr. K. B. Menon]

Department. It is now nearly five months and the teachers have not yet been reinstated. I wonder what the Director of Public Instruction has to say in the matter. I wonder whether it has been brought to the notice of the Minister concerned. Allowing or abetting indiscipline is very bad anywhere and indiscipline breeds indiscipline. That example of the Azhikode High School has been followed by another school where a teacher has been dismissed. Is the Department going to take it lying down or is the Department going to enforce discipline? That is the question which I would like the Director of Public Instruction to answer.

“ Then I come to the emoluments of teachers. Teachers along with Village Officers and Karnams are very old fixtures in the villages. They are traditional institutions and for historical reasons they have been receiving very poor salary. The condition of a teacher is very tragic. I can speak with authority only with regard to Malabar. Eighteen per cent of the total number of aided school teachers are from Malabar and they represent a fair cross-section of teachers. I believe that what I say about the teachers in Malabar is true of the elementary school teachers in other parts of the State. Their condition is pathetic. I know of at least two instances where teachers committed suicide. Simply because they could not make both ends meet, they borrowed to keep up their status and became debtors. In March 1953 one teacher committed suicide in North Malabar leaving a note that he was ashamed to face his creditors and that he was effacing himself. In July of the same year, another teacher jumped into a tank and died for the same reason. I am quoting these instances only to show in what plight the elementary school teachers are. They are compelled to borrow in order to make both ends meet and keep up their status. I hope the Government will consider their case sympathetically. I welcome the offer of the Minister to grant an increment of three rupees to all the aided elementary school teachers. But that is only a crumb and I do not think that is enough. Three rupees will not give any appreciable relief in these days when the prices have gone up by three-hundred per cent. But as a first step I certainly welcome the offer and thank the Hon. Minister on behalf of the teachers.

“ Then, certain demands were made by the teachers in the Pattambi Annual Conference, where the ex-Education Minister was present and he gave them some kind of encouragement. I hope their requests will be considered. I have received nearly thirty or forty telegrams. I think the same telegrams must have been sent to the Hon. the Minister for Finance also. Those are the cries of the empty stomachs—not 30 or 40 stomachs—but, I think, they are the stomachs of all the elementary school teachers in the whole of Malabar, who formed, as I said, a cross-section of this State. I hope their requests will receive very sympathetic consideration and we shall always be thankful to the Hon. Minister for it.”

3-30
p.m.

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலையில் இந்த மான்யத்தைக் கோரி கனம் கல்வி மந்திரி பேசக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட ஒன்பது மாத காலமாக விடாப்பிடியாகப்

[Sri P. Ramamurthi]

[26th March 1954]

பிடித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு திட்டத்தைப்பற்றி, 'நாங்கள் இப்பொழுது அதைப் பூரணமாகப் புனராலோசனை செய்யப்போகிறோம். புனராலோசனை செய்வது மட்டும் அல்ல, அடுத்த கல்வி வருஷத்திற்கு முன்பு (ஜூலை மாதம் என்று நினைக்கிறேன்); இந்த சட்டசபையின் முன்பு அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும்,' என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தார்.

“அதே சமயத்தில், இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இந்த நாட்டில் சில அரசியல் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டது என்பதை எடுத்துக் கூறினார். அதை நாங்களும் திருப்பிச் சொல்வது சாத்தியம். அவர்கள் இதை விடாப்பிடியாக கொண்டது அரசியல் காரணங்களுக்காகத்தான் என்றும் இன்றைக்குச் சொல்வது சாத்தியம். எதிர்க்கட்சியினின்று என்றைக்காவது இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைத் தயவுசெய்து கொண்டுவர வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறேன். என்னெல்லாம், எட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதம்—அரசியல் அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டு மட்டுமல்ல—இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஜனங்களிடையே மிகப் பெரிய அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது என்று இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்கள் சென்ற காலத்தில் அரசியல் குரோத மனப்பான்மையை விட்டு, சட்டசபை பூராவையும் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமானது அன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்குமானால் அது வேறு விதமாக இருந்திருக்கும். அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் சொல்ல இன்றைக்கு ஆசைப்படவில்லை.

“இன்று காலையில் பேசுகிறகாலத்தில் ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. அதாவது: புதிய ஆரம்பக்கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்ததின் காரணமாக ஆசிரியர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்படமாட்டார்கள் என்பதுதான் அந்த உத்தரவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பட்ஜெட்டை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அதில் சில புள்ளி விவரங்கள் பயங்கரமாக இருந்து வருகின்றன. ஆரம்பக் கல்வி இந்த நாட்டிலே மிகவும் முக்கியமானது. மக்களுடைய கல்விக்கு அஸ்திவாரமானது, மேல் படிப்புக்கெல்லாம் அடிப்படையில் உள்ளது என்று சொல்லக்கூடிய அந்த ஆரம்பக் கல்விக்கு இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், சென்ற வருஷத்திய செலவுக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கி வைத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கொஞ்சம் பயங்கரமாக இருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கம் நேரிடையாக அதில் ஈடுபடுவது கிடையாது. தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தும்படியான பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மான்யங்கள் கொடுப்பதின் மூலமாகவும், ஜில்லா பேர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்துபோர்டுகள் முதலிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மான்யம் கொடுத்து அவைகள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமாகவும்தான் இந்த ஆரம்பக் கல்வியானது இந்த நாட்டில் இன்றைக்கு அமுலில் இருந்து வருகிறது. சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒட்டுமொத்தமாக அதற்கு செலவழிக்கும்படியான தொகை வருஷத்திற்கு 6,000 ரூபாய் தான். இதில் எத்தனை பள்ளிக்கூடம் நடத்த முடியும் என்று தெரியும்.

“ஆகவே, பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் இதற்காக இந்த வருஷத்தில் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். 1953-54-ல் தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்ற மான்யத்தொகை ரூ. 345 லக்ஷமாகும். இந்த வருஷத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூபாய் 341.3 லக்ஷமாகும். சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் கிட்டத்தட்ட 3.7 லக்ஷம் குறைவாக இந்த வருஷத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரமாதமாக இந்த வருஷம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை. சுமார் 3 லக்ஷம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது.

“ஆனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மான்யம் சென்ற வருஷத்தில் ரூபாய் 135 லக்ஷமாக இருந்தது. இந்த வருஷத்தில் 111 லக்ஷமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 23½ லக்ஷம் வரையில் இந்த வருஷத்தில்

26th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அதற்காக குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்துவந்த தொகையில் 16 சதவிகிதம் இந்த வருஷம் குறைவாகக் கொடுக்கப்படப் போவதாக பட்ஜெட்டிலிருந்து தெரிகிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் 26 லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை இந்த வருஷத்தில் குறைவாகக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்.

“எதற்காக இந்தப் பணம் குறைக்கப்படுகிறது. பணத்தைக் குறைத்து விட்டால் பள்ளிக்கூடங்கள் குறைந்து அதற்கான செலவும் குறையும். இது மான்யம்தான். பள்ளிக்கூடங்கள் குறைந்தால் பணமும் குறைவாகக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கும். ஆகவே சர்க்கார் எதிர்பார்த்தது ஏற்கெனவே எவ்வளவு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டி வந்ததோ அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டி வராது என்ற கொள்கையிலே உத்தேசப்பட்டு, திட்டம் போட்டு அதனுடைய அடிப்படையில்தான் இந்த வரவுசெலவானது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு கல்வி மந்திரியும்-நிதி மந்திரியுமாகச் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய கனம் ஸ்ரீ ஷி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்லி ஆகவேண்டும். இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது மிக அவசியம். அது இல்லாமல் போனால் இந்த உத்தரவாதத்தைக்கொண்டு யாரையும் வெளியேற்றப்போவதில்லை என்று சொல்வதால் உபாத்தியாயர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திவிட முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

“கல்வி மான்யத்தில் பேசும்போழுது இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பொது ஜனங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய கல்வி விஷயங்களைப்பற்றி பேச வேண்டியது அவசியம். யூனியர்ஸிடி கல்வி, செகண்டரி கல்வி மற்றும் எல்லா வற்றிற்கும் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி பேச வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். ஆனால் இன்றைக்கு எனக்கு அதிக நேரம் கிடையாது. எல்லோரைக்காட்டிலும் கூடுதலாக நேரம் இருந்தாலும் கூட இந்த முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு அவகாசம் கிடையாது. இருந்தபோதிலும் ஆரம்பக் கல்வியானது இந்த நாட்டிலே மிகவும் முக்கியமானது. ஏனெனில், அந்த ஆரம்பக் கல்வியின் அஸ்திவாரத்தில் தான் வருங்காலத்தில் அதற்குமேல் எழுப்பப்படக்கூடிய கட்டம் அமைக்கப்படுவது சாத்தியம். அஸ்திவாரமே இன்றைக்குக் கோணலாகப் போய்விட்டால், ஆட்டம் கண்டுவிட்டால் அந்தக் கட்டம் சரியாக எழ முடியாது. ஆகவே, ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன்.

“பருலேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட் மீண்டும் இன்றைக்குப் பரிசீலனைக்காக இருக்கிறது என்று நிதி மந்திரியார் சொன்னார்கள். அது எப்படி பரிசீலனை செய்யப்பட்ட போதிலும்கூட அதில் காணப்பட்டிருக்கக்கூடிய அம்சங்கள். அதில் உள்ளடங்கி இருக்கக்கூடிய தத்துவார்த்தங்கள், எந்த மனோபாவத்தோடு இந்தக் கல்வி என்பது கவனிக்கப்படுகிறது என்ற அந்த விஷயத்தைத் தான் குறிப்பாக நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் மாற்றப்பட்டாலும் சரி, பரிபூரணமாகக் கைவிடப்பட்டாலும் சரி, அதற்கு அடிப்படையிலே ஒரு மனோபாவம் இருக்கத்தான் செய்யுகிறது. அந்த மனோபாவம் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியினரைவிட்டு ஒழிந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அந்த அடிப்படை மனோபாவம் இருக்கிறவரையில் வேறு எந்த ஒரு திட்டத்தையும் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்தாலும்கூட அந்தத் திட்டத்திலும் இந்தத் தகராறுகள், ஓட்டைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவேதான் அதை குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“முக்கியமாக இந்த புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த போது அதன் அடிப்படையான நோக்கம் என்ன?

“In the out of school hours, what is aimed at is not so much substantial participation in the occupations to begin with as enabling children to understand and appreciate various types of useful and productive work going on around them and thus to develop in them a healthy out look towards body-labour. It is not only what are called handicrafts but any kind of body-work within the capacity of the children concerned, which may be brought into the programme.”

[Sri P. Ramamurthi]

[26th March 1954]

அதாவது, எந்த ஒரு தொழிலின் மூலமாகவாவது கல்வியை இன்றைக்கு புகட்டவேண்டும் என்பது அல்ல முக்கியமான விஷயம். ஆனால், குறிப்பாக இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பிள்ளைகள், அவர்கள் ஏதாவது ஒரு உழைப்பில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். எந்த வேலையாக இருந்தாலும் சரி. குஸ்தி போட்டால்கூட அதுவும் **body-work** தான். அதாவது, தசைநார்கள் அசையக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்பது. நெல் குத்துவதுகூட உடல் உழைப்புதான். இதுதான் இந்தத் திட்டத்தினுடைய பிரதானமான நோக்கம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? 'இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் உழைப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாமல் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள்', என்று மீண்டும் பேசப்பட்டு வருகிறது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் சோம்பேறிகளாக இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் படித்துவிட்டு, 'வேலை வேண்டும், வேலை வேண்டும்' என்று இன்றைக்கு கூறுகிறார்கள். ஆகவே, பெரிய தொந்தரவாகப் போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக **body-work** சாதாரணமாக உடம்பைக்கொண்டு உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவதற்குத் தயாராக இருந்தால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று பேசப்படுகிறதே, அதிலும் இவர்களுடைய அந்தக் கண்ணோட்டம்தான் அஸ்திவாரமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த ரிப்போர்ட்டில் மட்டுமல்ல. அடிப்படைக் கல்வித் திட்டத்திலும் அதைத்தான் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

3-40 "ஆனால் உண்மை என்ன? இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் p.m. வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் வேலை கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. வேலை கிடைக்காத காரணமே ஒழிய வேலை செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்வது கிடையாது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களில் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. சமூகத்தின் மேல் தட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒருசில ஜீயின்தார்களின் பிள்ளைகள், பெரிய பணக்காரர்களின் பிள்ளைகள், மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்திலுள்ள ஒருசிலருடைய பிள்ளைகள் வேலை செய்வதற்குப் பழக்கமில்லாமல் இருக்கலாம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையான மக்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு வசதி கிடையாது. ஆகவே, அந்த மனப்பான்மையைக்கொண்டு, எந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்தாலும் அது மோசமாகத்தான் வந்து முடியும்.

"குறிப்பாக, கல்வியைப்பற்றி நமக்கு ஒரு குறிக்கோள் இருந்து ஆக வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோள் நாம் இந்த சமூகத்தைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. உதாரணமாக, பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டில் ஒரு கல்வி முறையை ஏற்படுத்தியது. அந்தக் கல்வி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் யூனிவர்ஸிடியிலும், உயர்தரப் பள்ளிகளிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பேரு பிடித்து எழுதக் கூடியவர்களைத் தயாரிப்பதற்கு அது சிறுஷ்டித்தது என்று கவனிக்கவேண்டும். பேரு பிடித்து எழுதக்கூடிய அளவுக்கு வேண்டிய முறையில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஆரம்பக் கல்வியையும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அமைத்துக்கொண்டது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து நெருங்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு கல்வி முறையை அன்றைக்கு இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வைத்திருந்தது. அதைத்தான் இன்றைக்கும் நாம் பார்க்கிறோம். இதைக் கல்வி என்று கூட நினைப்பது கிடையாது. கல்வி இலாகாவின் மேல் அதிகாரியின் பெயர்பெயர் **Director of Public Instruction** என்று இருக்கிறது. **Education** என்பதற்குப் பதிலாக **Instruction** என்பதுதான் இருக்கிறது. அதாவது 'கல்விபோதிப்பு' என்பதற்குப் பதிலாக கல்வி சம்பந்தமான உத்தரவிடுதல் என்ற முறைதான் அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அதிலும் இந்த சர்க்காருடைய மனோபாவம் அடங்கியிருக்கிறது. அந்த மனோபாவத்தைக்கொண்டு இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டுமென்பதற்காக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மனோபாவத்தைக்கொண்டுதான் அன்றைக்கு ஒரு கல்வி முறை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு நாம்

26th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வேறொரு கல்விமுறையை இந்த நாட்டில் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் நாம் இந்த நாட்டில் எந்த ஒரு சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்க விரும்புகிறோம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்தால்தான் மேலிருந்து கீழ்வரை அதற்குத் தகுந்த ஒரு கல்வித் திட்டத்தை இந்த நாட்டில் தயாரிப்பது சாத்தியமாகும். உதாரணமாக மேல்நாடுகளின்போன்று பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்ற நாடுகளைப்போன்று இந்த நாடும் தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமே, தொழிலும் அவசியம், விஞ்ஞான முறையில் வளர்ந்தோங்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமே அந்த ஒரு சமுதாய அமைப்பு இந்த நாட்டில் ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறதா? அல்லது பழங்காலத்தில் 500, 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நாட்டிலிருந்த நீண்டகால கிராம சமூகம் இருந்ததே அந்தந்த கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய மக்கள் அவர்களையே சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கும் மற்றொரு கிராமத்திற்கும் போக்குவரத்து முறைகள் குறைவாக இருந்திருக்கலாம். அந்த கிராமத்தில் வேண்டிய பொருளை அந்த கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் பலரும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழிலைச் செய்து கொடுப்பார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய கைநெசவுத் தொழிலாளர் கிராமத்தார்க்கு வேண்டிய துணியையும் அவர்கள் நெய்து கொடுப்பார்கள். அந்தந்த கிராமத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை அந்த கிராமத்தார்களே சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய அந்தப் பழங்கால பொருளாதார அமைப்பை இன்றைக்கு நாம் தேடப்போகிறோமா என்றால் இதில் அடங்கியிருக்கும் பிரச்சனை மகாத்மா காந்தி ஆரம்பித்த ஆதாரக் கல்வி (Basic Education) இத்திட்டத்தை வகுத்த காலத்தில் காந்தி அடிகள் ஒரு தத்துவார்த்தம் (Philosophy) இருந்ததே அந்த தத்துவார்த்தத்தை காந்தி ஆரம்ப முதல் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அந்த தத்துவம் என்ன? இந்த நாட்டில் விஞ்ஞான வளர்ச்சிவேண்டியது அவசியமில்லை. விஞ்ஞான அடிப்படையிலே தொழிலில் வளர்ச்சிசெய்து அந்த சமுதாய அமைப்பு இந்த நாட்டிற்கு வேண்டியதில்லை. சென்ற காலத்தை போன்று பண்டைக்கால சமூக அமைப்பு வேண்டுமா என்பது காந்தியினுடைய அடிப்படை கோட்பாடு. அந்தக் கோட்பாட்டுக்கு உள்ளடக்கமாக இன்றைக்கு ஏற்றாற்போல் காந்திஜி இந்த ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைத் தயாரித்தார். எந்தெந்த கிராமத்திலெல்லாம் தயாரிக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் தயாரித்தார். அந்த முறை இந்த நாட்டில் அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்று நாம் இன்றைக்கு விரும்புகிறோமா என்பதுதான் இன்றையப் பிரச்சனை.

“காந்திஜி தயாரித்த ஆதாரக் கல்வித்திட்டமானது தோல்வியடைந்து விட்டது, வெற்றியடையவில்லை என்பதற்காக இந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறும் படியான புள்ளிவிவரங்கள் இன்றைக்கு தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த மாகாணத்தில் 38,000 பள்ளிக்கூடங்களுக்குமேல் சாதாரணப் பள்ளிக்கூடங்களாக இருக்கின்றன. நாலு வருஷங்களாக ஆதாரக் கல்வித்திட்டத்தை மும்முரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக செய்த முயற்சிகளில் இன்றைக்கு 482 ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்கள்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு காந்தியத்தைப்பற்றியும் அகிம்சையைப்பற்றியும் பேசுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் ராணுவத்தை அதிகமாக்குகிறார்கள். கிராம சுயதேவை உருவான சமூக அமைப்புக்கும் நவீன விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தால் வளரும் சமூக அமைப்பிற்கும் உள்ள முரண்பாடு என்பது நன்றாக விளங்கும். தொழில் முறைக்காக தொழில் முறையில் கற்பித்து விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கவேண்டும். ஆரம்பக்கல்வி முதல் மேல் கல்வி வரையில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் போதிக்கப்படவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“ஆரம்பக் கல்வி முதல் மேல் கல்வி வரையில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும். கல்வி போதனை முறையில் மிகப் பெரிய மாறுதல் அவசியம். மக்கள் பாஷையிலேயே கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும்.

3-50
P.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[26th March 1954]

“ஒவ்வொரு கல்வி திட்டத்தையும் போட்டு அதை ஒரு கமிஷனைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கமிஷன்களில் **Secondary Education Scheme** கமிஷனை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். சென்ற ஆங்கிலேய ஆட்சி இருந்த காலத்திலே நம் நாட்டில் போதிக்கப்பட்ட கல்வி நம் நாட்டு மக்களையே இழிவுபடுத்தியிருக்கிறது. நம் சரித்திரமே திருத்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிவாஜியை மலை சண்டலி என்று இழிவுபடுத்திச் சொன்ன ஒரு காலம் உண்டு. நம் நாட்டின் சரித்திரத்தை திருத்தி உண்மையான சரித்திரம் எழுதவேண்டும். சென்ற 1857-ம் ஆண்டுக்குப்பின் மட்டுமல்லாமல் அதற்கு முன்பு ஆரம்ப காலம் முதல்கொண்டே நம் நாட்டில் சுதந்திர வீரர்கள் பல பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலே நம் சரித்திரத்தின் உண்மையான தத்துவம், நாட்டின் மக்களுக்கு தங்கள் தேசத்தின்பால் பக்தி ஏற்படக் கூடும் முறையில் எழுதப்படவில்லை. மக்களுக்கு தேச பக்தி ஏற்படக்கூடிய அளவில் நம் சரித்திரத்தை திருத்தி எழுதுவது அவசியம். நம் நாட்டிலே பிறந்தவர்களுக்குத் தனி பண்பு உண்டு. நம் நாட்டினுடைய சரித்திரத்தின் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து அதிலும் வருங்காலத்தில் இந்தியா மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பற்ற ஒரு முக்கிய நாடாக விளங்கக்கூடிய வகையில் அந்த உண்மையான சரித்திரத்தையும் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் சேர்த்து இரண்டையும் கலந்து ஒரு முழு கட்டிடம் தயார் செய்வது மிக அவசியம். சென்ற ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் தத்துவத்தையே அதிகமாக கிரஹித்து, அந்த தத்துவமே ரத்தத்தில் ஊறியிருக்கக்கூடிய ஒருவர் இன்றைக்கு ‘டாக்டர்’, ‘ஸர்’ போன்ற பெரிய பட்டங்களை பெற்றிருக்கலாம். **Vice-Chancellor** ஆக இருக்கலாம். ஆனால் பிரிட்டிஷ் தத்துவம் இரத்தத்தில் ஊறியிருக்கக்கூடிய அந்த மனோபாவம் கொண்ட அவரைக் கொண்டு இன்று நம் கல்வி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்கச் சொல்லி இருக்கிறோம். எனக்கு யார் மீதும் கோபம் கிடையாது.

“**Dr. Lakshmanaswamy** முதலியார் பேராசிரியர் என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆரம்ப முதல்கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சி முறையில் இருந்துவந்த கல்வி திட்டத்துக்கு முதலெலும்பு போன்றவராயிருந்த அவரது ரத்தத்தில் அந்த ஆங்கிலேய தத்துவம் ஊறிப்போயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனோபாவம் கொண்ட ஒருவரைக்கொண்டு சுதந்திரத்திலே மக்கள் வாழக்கூடிய ஒரு நாட்டின் புதிய கல்வி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வச் சொல்லி அவருடைய யோசனையைக் கேட்பது எனக்கு வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற காலத்தில் தேசிய இயக்கத்தில், சுதந்திர போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டதாக சொல்லிக்கொள்ளும் அரசாங்கத்தார் இன்று நம் நாட்டு புதிய கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியார் போன்றவர்களிடம் யோசனை கேட்கும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்.

3-55
p.m.

“இப்பொழுது என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பர்ட்டிடமும், பிரிட்டிஷ் எக்ஸ்பர்ட்டிடமும் யோசனைக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் யோசனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதேமாதிரிதான் எல்லாம் அமைந்து இருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கப்போனால் நாம் இன்றைக்கு சட்டசபையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சுதந்தரப்போராட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தேசிய கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பொதுவாக ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து வைக்கவேண்டும். மற்ற விஷயங்களை கவனித்துவிட்டால் கட்டத்தை எழுப்புவதில் கஷ்டமாகிவிடும். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பிரச்சினையைபோக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக இரண்டொரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்ன காலத்தில் அரசியல் விஷயமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று கூறவில்லை. நினைத்தபடி

26th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

விசாரணை இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எந்த விதமான விசாரணையும் இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசியல் காரணத்திற்காக பேரலீஸ் ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக சமீபத்தில் சென்னை சர்க்கார் ஒரு கவரன்மென்ட் உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஆசிரியர் பதவியை ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த உத்தரவு மூலமாக என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு சட்டசபையில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதற்குமேல் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுவதாகக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சட்டசபைக்கு தகுதியுள்ளவர்களா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்க அந்தத் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் வசதிகளுக்கு மேல் அதிகப்படியாக சட்டசபை விவரங்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற அறிக்கை சமீபத்தில் வந்திருக்கிறது. பழுத்த ஆசிரியர் ஒருவர் இந்த நாட்டில் இருந்து, அவர் சகல விவகாரங்களிலும் திறமையாக இருந்தால் அவருக்கு அந்த உரிமையை அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை இவர்கள் எடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த சட்டத்தின் படி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை தவிர மற்ற யாரும் தேர்தலுக்கு நிற்க முடியும்.

“இதுவரையிலும் எவ்வளவோ ஆசிரியர்கள் அரசியல் வாதிகளுக்கு மேல் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் வாதிகளாகவும் காட்சி அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக நம் மாகாணத்தில் பிரக்யாதி பெற்ற கனம் னி. எஸ். ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் இருந்தார். அவர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டராக இருந்த காலத்தில் கோகலே இன்ஸ்டிடியூட்டில் சேர்ந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். கோகலே இறந்துபோன பிறகு அவர் சர்வென்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா சொசைட்டியில் சேர்ந்ததும்* எல்லோருக்கும் தெரியும். அதன் பிறகு அவர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் பதவியை ராஜினாமா செய்தது நமக்குத் தெரியும். அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுவது அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமையை மறுக்கப்படுவதாகும். அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றால், அவர்களுடைய யோக்கியதைப்பற்றி ஜனங்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்த உத்தரவை ரத்துசெய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, 4 p.m.
I am very grateful to the hon. Members for the very pleasant way in which the debate has been conducted today on this Demand on 'Education'. Very much useful suggestions have also been made in regard to various matters and before I refer to those points, I would like to deal with a few points, which have been raised with reference to the Modified Scheme of Elementary Education. Hon. Members on the opposite side expressed very strongly their views about this Modified Scheme of Education. In my opening speech, I conceded that there was a sincere section of people who were honestly opposed to this educational scheme. But, I would request those hon. Members to concede the same sincerity and honesty to those who hold that this system of education is a very good one and

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

it is very beneficial. When there are two strong sections of opinion contradictory to each other, one should not think that it should yield to the other. That is why I am of opinion that we should sit together and arrive at a satisfactory formula. But, in making that approach, it should not be thought that our view alone is the correct view and therefore the only course open now is to withdraw the Modified Scheme of Education and there is nothing else to speak about it. If such an attitude is adopted, certainly that will not be conducive to the reaching of any satisfactory agreement. Therefore, I would appeal to the hon. Members who held very strong opinions on this point to respect the views of those who hold the other view also. I agree there are two sides. But, I do not concede that this question should be decided on the basis of majority and minority, because it is not merely the majority view that we should take into account with reference to the educational system. It is not mere arithmetic; it is something else also. Therefore, let us consider this dispassionately and I have absolutely no doubt that we will be able to arrive at a correct decision in this matter.

“ Then, in referring to this Modified Scheme of Education, Mr. Nagarajan, who moved the cut motion, went to the other extreme. He said that the present system of education was good enough and asked ‘ have not great men been produced by this education system, etc.’ I do agree that some men were able to grow out of it and they became great. After all, Mahatma Gandhi underwent this system of education. So also, many other great men. Simply because they were able to become great and achieve great things, it does not mean that the present educational system is an ideal one and there is no need to change it. I know the school of thought from where Mr. Nagarajan has got this idea. But, let me tell the hon. Member that it has been accepted by almost every thinking person that our system of education needs reorientation and reorganization. How is this to be done? I agree there are differences of opinion on this point. Every thinking Member has agreed that the system of education, which has been left as a heritage to us by the Britishers, is not good for the country and that it requires a thorough change. Let there be no doubt about it. But, what should be our aim of education and what should be our system of education? I do agree there has been a good deal of difference of opinion on this point. It should be our endeavour to arrive at a concrete solution so that it may be pushed through in the interests of the State. It is for that we should see and I am glad the Hon. the Leader of the Opposition, in his own way, appealed that we should arrive at a correct solution with regard to this educational system. I echo his sentiment but not the reason, not the things which he has said about basic education to which I shall come presently.

“ Sir, I wish to state categorically to the Hon. the Leader of the Opposition and also to this House that it has been accepted once and for all by the Central Government and by the State Government that basic education should be our goal. That is our aim so far as primary education is concerned and therefore let there be no doubt about it. The Hon. the Leader of the Opposition attacked it by

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

saying : ' It is something antediluvian, it is all right for Mahatma Gandhi, who had out-moded ideas—not out-moded ideas but cut-dated ideas—and therefore he wanted to go back from the progress which we are making. It might have been all right for him. But, we, who have got to make progress, should have scientific knowledge and industrialisation. Therefore, we should have education based on those things.' But, Sir, thanks to this Modified Scheme of Education, even opponents of Basic Education have come to agree that Basic Education is the model system of education. They say ' leave that Modified Scheme and adopt the system of Basic Education.' At least, that much they have conceded. Therefore, to that extent, even though it may be opposed to the Communist ideology as such basic education we are wedded to and we are going to work for it. For, after all, what is wrong in it? Even as an educational system, it has been accepted everywhere in advanced theories about education, that education through activities is the best form of education and that activity should be a productive activity and should help to create a better sense, a better training and attitude among the people. That being so, if we analyse the basic education system, leave alone the other aspects of it, this is nothing but education through activities and that too, productive activities. If this is accepted, I do not see why the hon. the Leader of the Opposition should go all out to attack this Basic Education, and say ' It has been defeated and you should accept defeat. Give up Basic Education and we should have some other form of education '. With great respect to him, I submit that we are wedded to Basic Education and it has been conceded that even the Modified Scheme of Education is only a step towards that. There may be differences of opinion about it. But, it is only a step towards that Basic Education. That being so, there is no great point in saying that Basic Education is based upon the theories which are not applicable to the present condition and therefore, we should give it up. If we want to provide education to the millions of our children, it can only be through activity. As I said on another occasion, it is only the gifted few who can acquire knowledge purely through books, but a majority of the people can learn and they can be educated only through activity. We want to broad-base education. We want to give education to children of all types and all grades of mental capacity and ability. It could only be done through activity. Therefore, we have to adopt that system.

“ Then, some hon. Members pointed out that it has made slow progress. I agree with them and that is why we have appointed a Committee. After all, any reform, and that too in the educational field, when it is not adopted wholesale, is bound to be slow. We have appointed a Committee and wanted their recommendation whether we should go on extending it or what should be done. That Committee has reported that in view of the experiment in the field of basic education, we should consolidate what we have already begun and that we should have a period of consolidation before we extend the Scheme further. We have accepted those recommendations and we have passed orders so that whatever we have taken up

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

4-10
p.m.

may be properly consolidated to enable a more rapid expansion afterwards. Therefore, I may assure the hon. Members and especially those Members who believe in basic education that we shall take all active and necessary steps to spread basic education. One particular hon. Member, in criticising the Modified Scheme of Elementary Education, said, 'After all, it has been accepted and it has been laid down in the Constitution itself that our boys and girls up to the age of 12 should not engage themselves in any activity or work.' if only they go through the various experiments which have been found that what is laid down is that these children should not engage themselves in any hazardous activity. Therefore, that school of thought to which the hon. Member belongs has been opposing and perhaps will continue to oppose basic education on the ground that boys should not work. Those who belong to that school of thought will only say that these boys should go to school, read the books, come back to the home, sleep, then go back to the school and go through the books. That sort of idea is becoming more and more out-moded in the educational field. I have absolutely no doubt that, if only they go through the various experiments which have been conducted and the various advances which have been made in educational theories, they will agree that it is necessary even for a child to have activity for the purpose of learning. Even the child learns only through activity and not merely by seeing things. To condemn any sort of activity for our boys and girls will be only ruining their education and spoiling their training and we won't be thereby helping them to form good habits. Therefore, I would like to justify the activity programme by saying that it is quite a healthy one. In the educational field, it is an accepted theory now. Therefore, let it not be condemned on the ground that boys and girls below the age of twelve are asked to engage themselves in activities and that too, productive activities. Let us not look down upon these productive activities.

"The hon. Member Sri Muthuramalunga Thevar referred to the question of the boys following their parents' avocation. I wish we develop an attitude wherein it is not necessary that we should follow the father's avocation and we may turn our mind in other directions. I have absolutely no objection to the boys engaging themselves in different field of activity, but to think that the parental avocation is something about which we should feel ashamed and which we should not feel proud of, I respectfully submit, is not a correct attitude, especially for the hon. Member Sri Muthuramalunga Thevar who preaches religion and the teachings of our great teachers. I have very great respect for the hon. Member, but if only he analyses all those teachings, he will find that, whatever be the father's activity, we have got to respect it. There is no activity which is high or low. It is only the mental attitude that matters. If that is taken into account, one will not feel ashamed of one's father's avocation. On the other hand, one should feel proud of it. But if one does not have the aptitude for it, and if one takes to another avocation, there is absolutely no objection to it. Therefore, this idea of feeling ashamed about our parental or ancestral avocation

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

should cease and then only we will be able to make progress. If a person feels that his father is doing something of which he should be ashamed, then he will feel ashamed even about his parenthood. Such an attitude will not help the healthy growth of the child."

* **SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மந்திரி அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டது என்னவென்றால் : பெற்றோர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்து அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்தாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகளும் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் என்பது இல்லை. பெரிய குடும்பங்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் சிறுமையான குழந்தைகளாக இருக்கலாம். அதைப்போலவே குழந்தைகளுடைய தாயார் தகப்பனார் சிறிய குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் பெரிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளாகவும் இருக்கலாம். அதாவது சிறிதும்பங்களிலுள்ள பெற்றோர்களுக்கு பெரிய மனப்பான்மையுடைய குழந்தைகள் பிறக்கலாம். ஆகையினால் குழந்தைகளுடைய தகுதிக்கும் ஆர்வத்திற்கும் தாய் தகப்பனாருடைய அறிவும் ஆர்வமும் பெரும்பாலும் காரணம் அல்ல. சிறிய குடும்பத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகள் அவர்களுடைய தாய் தகப்பனைப் பின்பற்றும் என்பதற்கில்லை. அப்படி பின்பற்ற வேண்டும் என்பதும் கட்டாயம் இல்லை. அதனால்தான் தாய் தகப்பனாருடைய தொழிலேயே குழந்தைகளும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும் வரதத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை ; ஆதரிப்பது பெருந்தன்மையும் அறிவுடமையுமாகாது."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"I do not know what sort of religion the hon. Member has learnt. But what I have learnt is this. Whatever be the attitude of the father or the parents, we have to respect them and we have to worship them. Whatever their attainments or failures might be, as far as they are concerned, we should look upon them as next to God. That is what I have learnt, and if the Hindu religion has taught something else, I do not know what it is. But it was not with reference to this that the hon. Member was speaking. He was not speaking with reference to the attainments, habits or character of the father or the mother. He was referring to the avocation of the father and saying that it was indicated that the child should follow the avocation or the profession of the father which was something degrading. That was what he said. I have written it in his own words in Tamil and I have got it here. Therefore, if he wants to change his ideals and to say that there is nothing wrong in one taking to the profession of one's father or one's ancestors it is quite all right. That is what I want to say. We should not develop the attitude of one activity being in a higher level than another activity simply because some activity has been, by habit or tradition, carried on by a certain section of the people. Therefore, it is necessary for us to instil in our children that respect for physical and productive activity. That is the idea of the Modified Elementary Education Scheme. Nowhere has it been stated in that scheme that the child should follow the avocation of only his father. If only the hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar would go through the Guide Book, he would find that it is not compulsory that the child should follow the avocation of his father or even that he should go and observe the avocation of his father. Let us not go into that aspect of the matter now. When the subject comes up, it will be properly discussed. But since

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

the matter was raised now, I thought that it should not be left unanswered. As far as I am personally concerned, I have absolutely no doubt that the Modified Scheme of Elementary Education envisages a proper system of education and that it would ultimately lead to the introduction of the system of basic education on a wider basis and at a more rapid pace. I do not want, as the hon. Members said, to insist that my view alone should prevail. But let them also not insist that their views alone should prevail. Let us sit together and decide the question. As the hon. Member Dr. Menon pointed out, I expressed this view even during the last session on the Education Demand. This was the attitude I took then and I still continue to take that attitude not only on the floor of this House but even outside this House. I am still hoping that we will be able to arrive at an agreed formula which would quieten all this controversy once and for all so that our boys and girls may study in an atmosphere of peace and calm.

“ With reference to the salaries of the teachers, even though I do realise that the increase is not sufficient—and I stated it even in the beginning—I am glad that it has been welcomed and I hope that the teachers also would welcome it, that at least for the present, they would give up their agitational attitude in respect of their salaries and service conditions and that they would continue to work in a contented manner. I know that there are many more things which we have got to do for them. For example, the hon. Gentleman Sri Swayamprakasam referred to the housing problem. I know that it is a very great problem and especially in villages, unless the big man of the village is pleased to give one of his houses, it is very difficult to get a house. No doubt, that problem has got to be tackled. It is a very wide problem and not only the Government but also the community as such should take up this matter. After all, it is not as if the Government alone can solve all the education problems, especially, of the children. The community also will have to take an interest in these matters and that sort of interest we were taking in ancient days. What happened in ancient days may look a bit out-moded to the Hon. the Leader of the Opposition Sri Ramamurthi. But as far as we are concerned, we feel that it is necessary that the community also should take an interest in the matter. If only the community comes forward to give the minimum of amenities to these teachers, I have no doubt that it would be able to meet many of their demands and raise their status. Therefore, it is necessary for the hon. Members to appeal not only to the Government but also to the village community in their constituencies to take an interest in this matter and to see that the various amenities are provided to the teachers. I have absolutely no doubt whatsoever that if only they take some interest, we will be able to solve the problems of elementary school teachers.

“ In this connection, reference to the political activities of the teachers was made by the Hon. the Leader of the Opposition and he was surprised that the Government should pass an order prohibiting teachers from participating in elections to the Legislature.

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

After all, we know, when we participate in an election to the Legislature, especially if we want to see that our election is easy enough, that it is necessary to affiliate ourselves to one of the recognized parties. Otherwise it becomes a difficult task. Therefore once we give freedom to the teachers to participate in the elections to the Legislature, then it becomes necessary to give them freedom automatically to join any political party that they wish. They will then become members of some political party or other and this is exactly what I have been objecting to. If we want to have good education and if we want to have a healthy education, it is necessary to dissociate the educational institutions and the teachers from this party politics. Why am I saying this? Is it for the purpose of taking away the fundamental rights from the teachers? I respectfully submit that it is not so. After all, rights have got corresponding duties also, according to the position that a person may occupy in society. There is the person occupying the highest position in the land, I mean the President of the Indian Union. He is denied the right to belong to any political party. Why? Because, he has got to be above party politics. He is common to everybody as he is the head of the country. He is common to every man and every woman, to whatever party they may belong. Even though he might have belonged to a certain political party when he contested the Presidentship, he has got to be above party politics after assuming charge as President of the Indian Union. So also is the case with regard to you, Mr. Speaker. Even though at the time of the election, you might have belonged to a political party, once you are elected as Speaker, you have to give up party politics and you become common for all of us. This does not mean taking away your fundamental rights. On the other hand, you rise above politics. In the same manner, if the teachers have to discharge their duties well and if the teachers were to command the respect of the boys and girls who are placed under their care, they must command the respect of the entire community."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"What about Ministers?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That is why you are abusing us. I don't want that teachers also should be abused like that. We are political figures and we are liable to political attacks and that we are experiencing now. I do not want that teachers also should be attacked by one political party or another. If a teacher is attacked like that, in respect of the persons who are attacking them and in respect of the boys and girls who belong to those families, he will lose all respect. For the purpose of discharging his duty as teacher and for the purpose of imparting education to all the children without any reference to the political affiliations of their parents, it is necessary that he should be above party politics. That is why I have been urging that teachers should not belong either to the Congress party or to the Kazhagam or to the Communist party. I did not make any distinction between one party and another. Let the hon. Members please take note of this. I do not approve of their participating in the Congress party

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

because I am a Congressman. I have been objecting to the teachers participating in any political activity. Therefore, in the interest of education and in the interest of the boys and girls, it is necessary that teachers who occupy such an important position in respect of the boys and girls, should be above party politics, and should not indulge in party politics. After careful consideration, we have come to this conclusion as we thought that it was not necessary to give freedom to the teachers to participate in the elections. After all, if a teacher wants to participate in an election, we know the time involved in electioneering. We also know the time taken in attending the Legislative Assembly meetings. Once a teacher gets elected to the Legislative Assembly, he should discharge his functions and duties as a Member of the Legislative Assembly and he has also to discharge his duties as a teacher. Then there will be a conflict between the two. That is why I thought it necessary to put a ban on their participating in the elections. After careful consideration I have done this. If it should be proved that I have taken a wrong step, I will not hesitate to rectify it. But, as far as the present is concerned, I am fully convinced that I have taken the right step in the interests of the education of our boys and girls and in the interests of the teachers themselves by issuing an order that the teachers should be above party politics.

“ Before I go to the other points, I wish to refer to the suggestions made by Dr. K. B. Menon with reference to elementary education. He made a suggestion that we should nationalise education as the managers of many institutions have been misbehaving. Sir, I have received very many complaints against various managers. But in spite of all that, we have to recognize one fact, that is, in our country private agency has played a very great part in advancing education. Have we reached a stage when it could be taken over by the Government completely banning private agencies? My own view, and that is what I find in other countries, of course except the countries where totalitarian regimes are functioning, is that private agencies should be given a prominent part in imparting education. This is what is being done in other countries where they are given a certain amount of freedom also to make experiments in education. As long as we have adopted that attitude, I think we will have to give some scope to private agencies also to function in the field of education and that too in the sphere of elementary education. This does not of course mean that we should give a free licence to the managers to misbehave or to exploit the teachers. Whenever and wherever such instances are brought to the notice of the Government, we are prepared to take very effective steps. In this connection, Dr. Menon referred to the case of the teachers in Azhikode school. The matter was referred to the District Educational Officer and an order has been passed to reinstate those teachers there. The management has the right of appeal to the Divisional Inspector and so the matter is under consideration. As soon as orders are passed, I may assure the hon. Member that it will be properly

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

enforced. Thus, even now we have provided sufficient opportunities for the dismissed teachers to appeal to the educational authorities and also the further right of appeal from the first order. Therefore, we are already exercising control over dismissal of teachers and taking disciplinary action against teachers. This is working fairly smoothly. If any further guarantees are necessary and if any further steps are considered to be necessary to give security to the elementary school teachers, certainly I shall take that aspect of the matter also into consideration and see that such steps as are necessary are taken in that direction."

DR. K. B. MENON :—" It is true that the orders have been passed by the department asking the management to reinstate the teachers. That order has been flouted by the management. The management should have first reinstated the teachers and then appealed to the higher authorities for further investigation into the matter. This has not been done, Sir."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have not studied the relevant rules. So that point is not clear whether the management should take back the teachers first and then appeal or take them back after the disposal of the appeal preferred by them to the higher authorities. Anyhow, we have fixed a time-limit also for the disposal of these appeals and I am sure the matter will be expedited. As soon as final orders are passed in the matter, it will be properly enforced.

" Then, Sir, an interesting point was made by the Hon. the Leader of the Opposition with reference to allotment made in respect of Elementary Education and from that he drew an inference that Government expected that the number of schools would be cut down. His arithmetic is quite right; I will give him pass mark. But he does not know the actual facts as to why it is so . . . "

4-30
P.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—" There is no explanation in the Budget Memorandum."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is not necessary. So, naturally he does not know about it. I am not surprised, because it is necessary to know the actual state of affairs to appreciate that. As far as local bodies are concerned, we have laid down a scale of grant to be made to the various district boards, etc. But unfortunately, the finances of the district boards are so varying and they very often run into deficits. Then we have to give them further grants to supplement their resources. That is why last year and the year before when they were running into big deficits in respect of elementary education, they were given more grants, and therefore we had to supplement the grants over and above the prescribed scales. That is why it showed an increased expenditure. But when we make provision, we make provision in the ordinary way, hoping their financial position would be all

[Sri C. Subramaniam]

[26th March 1954]

right. But when they want further assistance, it becomes necessary to meet that. Even the Central Government subsidize State Governments when it becomes necessary, whether they are willing or not. Therefore one should find out what the normal scale of grants to the district boards is and see with reference to that normal scale whether there has been any cut or not. Taking one year when there was abnormal expenditure in a certain sphere, he has begun to criticise the Government. If he had come to me privately and asked me about the discrepancy, I would have explained to him. Since he has made a point of that here, I have to answer.

“ Then, the hon. Member, Sri K. Vinayakam referred to his Alma Mater, the Teachers' College wherein he studied for one year or so. He made a point that all sorts of persons were posted there and incidentally referred to the direct recruitment of District Educational Officers also. It is necessary to have a certain percentage of direct recruitment to keep up standards, not only in the Educational Department, but also in the Revenue Department and others. In the Revenue Department, persons selected for the Indian Administrative Service are posted over the head of thousands of people who have been working there for more than 20 or 25 years. That does not mean that a junior is posted over the heads of seniors. So also in the case of District Educational Officers, we are recruiting a certain percentage directly and that percentage now is 50, that is, half the number of District Educational Officers are recruited direct and the other 50 per cent is recruited from the service based on seniority, merit, etc. Even out of this 50 per cent, 25 per cent is recruited from headmasters serving in private schools. Therefore, all these persons come with sufficient experience in the line. So, it is not as if raw men are posted over the head of experienced persons. This direct recruitment is necessary to keep up standards and there too only 25 per cent is directly recruited from raw graduates who are given proper training and then they are appointed to these posts. If they do not have teaching qualification, they are not posted to handle training schools, but they are sent for inspection work. I do not know what exactly Mr. Vinayakam was referring to. Only persons with teaching qualification and with experience are posted to the Teachers' Training College. But to what persons he was referring I do not know. If he gives me exact facts he has got in his possession, I shall try to look into it. Unfortunately, he is not here. But when he knows this, if he gives facts about his complaint, I shall certainly look into it.

“ An hon. Member belonging to the Muslim League made a reference to the scales of pay of Pandits in Arabic and Persian Languages . . . ”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ Are they also called Pandits? ”

26th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think they are called . . . (Turning towards the Muslim League Benches), may I know how they are called? "

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—" They are called Munshis, Sir, and as for Malayalam, they are called Pandits."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He said that they have been brought on a par with Malayalam and other language Pandits. I am afraid that the existing state of affairs cannot be helped. We cannot give any preference for one particular language alone. It is necessary to bring it down to the same level"

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—" Now, their salary has been cut down to just half of what they were drawing previously. They were on a par with Sanskrit and Malayalam Pandits. Now the District Board by a Resolution has cut down their salary just to half, that is, to Rs. 60 instead of their previous pay of Rs. 100 and Rs. 120."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—" I do not think there could have been an arbitrary cut. It should have been based on some principle. Anyhow, if the hon. Members give me the actual facts and particulars, and if there is any injustice, I shall try to have it rectified.

" Then, he referred to the Brennen College. That matter is under the consideration of the Government. We have asked the Director of Public Instruction to draw up proposals in respect of this College at Tellicherry. (Interruption.) Well, the name is a little bit strange. They call it Brennen College.

" I do not think, Sir, I should refer to any of the other points which have been referred to and in my view it is unnecessary, because whatever points have been made would have been taken note of by the Department and if any action is necessary, they would take. Once more, I appeal to hon. Members to realize the importance of education for our national development and for the welfare of our children and from that point of view, I would appeal to all hon. Members to co-operate with the Government and see that a proper atmosphere is created wherein our educational system will not be marred by agitations, movements, etc. I have absolutely no doubt in my mind that if only we approach this problem with this attitude, we could solve the problems and make sufficient progress. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—" I shall now put the cut motions to the vote of the House. I wish to know whether Sri Aranganathan is withdrawing his cut motion."

SRI K. ARANGANATHAN :—" I am not withdrawing, Sir."

[26th March 1954]

MR. SPEAKER:—"I shall put Sri Aranganathan's cut motion to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 1000.'"

The motion was declared lost. A poll was demanded and the House divided as follows:—

Ayes—75.

Sri S. T. Adityan.
 " K. Aranganathan.
 " T. S. Ardhanari.
 " A. Ayyaru.
 " O. Chengam Pillay.
 " P. Chokkalingam.
 " D. Dasarathan.
 " S. Deiva igamany.
 " Gajapathi Reddy.
 " V. Gopala Gounder.
 " P. K. Gopalakrishnan.
 " K. P. Gopalan.
 " K. C. Gopalan Unni.
 " A. Govindaswamy Nayagar.
 " P. Jeevanandam.
 " M. Kalanasundaram.
 " C. Kandasami.
 " P. Kandasamy Gounder.
 " M. Kandasamy Kandar.
 " S. Kandaswami Gounder.
 " C. H. Kanaran.
 " M. Katimuthu.
 " S. S. Kolkebaal.
 " O. Koran.
 " D. Krishnamurthy Gounder.
 " R. Krishnan.
 " E. T. Kunhan.
 " P. Kunhirama Kidav.
 " C. Kunhiram Kurup.
 " V. Madan gopal.
 " K. Madhavan Nambiar.
 " M. Manickasundaram.
 Dr. K. B. Menon.
 Sri K. Moidu.
 " Mookkiah Thevar.
 " Mottaya Kucumban.
 " U. Muthuramalinga Thevar.
 " A. Muthuswamy.

Sri V. R. Natarajan.
 " K. R. Nallasivam.
 " M. Narayana Kurup.
 " M. Narayanan Nambiar.
 " T. C. Narayanan Nambiar.
 " M. Palaniyandi.
 " Palanimuthu.
 " N. K. Palanisami.
 " V. K. Palanisami Gounder.
 " N. Paramasiva Udayar.
 " S. Radhakrishnan.
 " P. B. K. Rajachidambaram.
 " P. K. Raja opala Gounder.
 " K. T. Raju.
 " S. Ramalingam.
 " P. Ramamuthi.
 " K. V. Ramasamy.
 " S. S. Ramasamy Padayachi.
 " R. Rangasamy Gounder.
 " P. Rangasamy Reddi.
 " N. Rathina Gounder.
 " P. Rathinaswami Pillai.
 " K. R. Samban lam.
 " A. Senapathy Gounder.
 " T. Shunmugam.
 " N. Svaraj.
 " K. T. Sridharan.
 " A. K. Subbiah.
 " M. P. Subramaniam.
 " S. Swamikkannu.
 " S. Swayampaka-am.
 " S. P. Thangavelu.
 " S. Vadivelu.
 " A. Veloo.
 " C. Velukkan.
 " V. Venkatesha Sholagar.
 " K. R. Viswanathan.

Noes—116.

Sri C. Ahmed Kutty.
 " Aiyenar.
 " L. Anandan.
 " T. Anantha Pai.
 " Anthony Peter.
 " A. Appu.
 " R. S. Arumugam.
 " S. Arumugam Pillai.
 " S. R. Arumugam.
 " V. Arumugam.
 " B. Bhakthavatsalu Naidu.
 " K. H. Bonnan.
 " S. Chelland an.
 " P. Chellathurai.
 " C. Chinnasami Naidu.
 " Chinnathambi Thevar.

Sri V. Chinnayya.
 " AR. A. RM. Chockalingam Chettiar.
 " T. P. Elumalai.
 " W. J. Fernandez.
 " T. Genapathy.
 " N. Gopala Menon.
 " G. Govindan.
 " K. Ishwara.
 " H. M. Jagannatham.
 " M. Jagannathan.
 " S. Jayarama Reddiar.
 " T. M. Kalannan.
 " M. Kandasamy Padayachi.
 " P. G. Karuthiruman.
 " M. K. Kempa Gounder.
 " K. T. Kosalam.

26th March 1954]

Noes—116—cont.

- The Hon. Dr. U. Krishna Rao.
 Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar.
 „ V. Krishnasamy Padavachi.
 „ R. Krishnaswami Naidu.
 „ Kunhi Mohamed Shafee.
 „ R. Kuppuswamy.
 The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.
 Sri S. Lakshmana Gounder.
 „ N. Mahalingam.
 The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker.
 Sri P. G. Manickam.
 „ Manjaya Shetty.
 „ M. Marimuthu.
 „ A. K. Masilamani Chettiar.
 „ M. S. Mogral.
 „ Mahamed Salih Maracair.
 „ N. Mounaguruswamy Naidu.
 „ M. Muni Reddy.
 „ M. S. Munisami Pillay.
 „ P. M. Munuswamy Gounder.
 „ K. G. Munuswamy Gounder.
 „ Raja Muthiah Chettiar.
 „ C. Muthiah Pillai.
 „ V. Muthu.
 „ M. C. Muthukumaraswamy.
 „ P. S. Nalla Gounder.
 „ B. K. Nallaswami.
 „ O. A. Nanjappa.
 „ G. Narayanaswami Naidu.
 „ R. M. Palaniappan.
 The Hon. Sri V. C. Palaniswamy Gounder.
 Sri V. K. Palanisami Gounder.
 „ S. Panchaksharam.
 „ B. Parameswara I.
 „ K. Parthasarathy.
 „ M. P. Periasami.
 „ N. Rajagopal.
 „ C. Rajam Ramasami.
 The Hon. Sri K. Rajaram.
 Sri T. K. Rama.
 „ M. R. Ramachandran.
 Sri A. Ramachandra Reddiar.
 „ N. Ramakrishna Ayyar.
 „ N. C. Ramasamy Kander.
 „ V. K. Ramasamy Mudaliar.
 „ S. Ramasamy Naidu.
 „ A. Ramasamy Thevar.
 „ P. S. Rangasamy Naidu.
 „ A. S. Sahajananda.
 „ A. Sambasivam.
 „ G. Sam'a Koorayar.
 „ E. K. Sankara Varma Raja.
 „ T. V. Sannasi.
 „ P. Selvaraj.
 „ M. G. Shanker.
 The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.
 Sri K. Shanmugham.
 The Hon. Sri A. B. Shetty.
 Sri Somasundara Gounder.
 „ S. N. Somayajulu.
 Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
 Sri A. S. Subbaraj.
 The Hon. Sri C. Subramaniam.
 Sri I. K. Subramania Pillai.
 „ N. N. Suvarna.
 „ R. V. Swaminathan.
 „ R. Thanavulu.
 „ Thangaraja Pillai.
 „ S. Thinakarasaami Thevar.
 „ P. K. Thirumurthi.
 „ K. Uppi.
 „ P. Urkavalan.
 „ G. Vagheesam Pillai.
 „ B. Vaikunta Baliga.
 „ V. Vaikuntam.
 „ T. R. Varadan.
 Dr. P. Varadarajulu Naidu.
 Sri O. Venkatasubba Reddi.
 „ S. Venkatarasa Ayyar.
 „ K. Venkataramana Gowda.
 The Hon. Sri K. Venkataswamy Naidu.
 Sri Virupakshiah.

Neutral—Nil.

Ayes—75; Noes—116; Neutral—Nil.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER:—“I shall now put the cut motion of Sri

T. C. Narayanan Nambiar to vote. The question is—

‘That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—“I shall now put the cut motion of Sri K. R. Sambandam to the vote of the House. The question is—

‘That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

[26th March 1954]

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. Vinayakam is not in his place. His cut motion is deemed to have been withdrawn. I shall now put Dr. Menon's cut motion to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

4-55
p.m.

SRI R. M. PALANIAPPAN :—" ஆன். எ. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். ஸார், வெளியில் இருக்கும் மெம்பர்கள் எல்லோரும் உள்ளே வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" We have five minutes more. The Hon. Minister for Industries may move some other Demand."

(2) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—
WORKING EXPENSES.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

" That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.' "

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார்; கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் மானியத்தை எதிர்த்து அதிலிருந்து நூறு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ப்ரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன் . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" What is the number of the cut motion, the hon. Member is moving to reduce the allotment by Rs. 100? There is no cut motion and for what purpose does he want to move a cut motion? "

SRI M. PALANIYANDI :—" I have a cut motion in my name. I do not have the papers and I cannot say the number."

SRI P. RAMAMURTHI :—" We are not satisfied with the Demand and so we want to cut it. If you want to pass the Demand without a cut motion, I have no objection."

26th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஸார், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப் படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பஸ் போக்கு வரத்து செய்வதற்கு நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. அதனால் நல்ல ரோடுகள் அமைப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, the hon. Member is criticising ‘roads’, but we are on ‘transport’.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மதராஸ் சிட்டி டிரான்ஸ் போர்ட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் நல்ல முறையில் பஸ் டூட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுப்பதில் இப்பொழுது பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அதைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். அரசாங்கம் இதை நன்றாக கவனித்து நல்ல முறையில் பஸ் டூட்டுகள் வழங்குவதிலும் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நல்ல முறையில் பொது மக்களுக்கு சௌகரியமாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரத்திற்கு தகுந்த சம்பளம் கொடுக்குமாறு கேட்டு கொள்கிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கனம் பழனியாண்டி ரோட்டைப்பற்றி பேசுகிறார் டிரான்ஸ் போர்ட்டைப் பற்றி பேச வேண்டும் என்று சொன்னார். ரோடு இல்லாமல் டிரான்ஸ்போர்ட் வராது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்காகவே இந்த மானியத்தை கட்டாயமாக எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, my hon. Friends have nothing to say against ‘transport’ and therefore they have criticised the ‘roads’. I feel they have nothing against this Demand.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Now I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’”

The Demand was carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES
OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,51,30,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.’

Sir, this Demand refers merely to the various State Trading Schemes of which the purchase of rice and supply of rice through

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

ration shops are the main items and the fertilizers scheme is also included in this. That is why, we have asked for an allotment of Rs. 6,51,30,600 under . . .”

MR. SPEAKER :—“ It is now five of the clock. I am going to guillotine the remaining Demands.

5 p.m. “ It being five of the clock, Mr. Speaker, proceeded pursuant to the Assembly Rules, successively to put forth the questions on the other Demands, notice of which had been given by Government.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,51,30,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made

(4) OTHER DEMANDS.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,83,700 under Demand III—Stamps Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,52,900 under Demand V—Registration Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,82,900 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,33,100 under Demand X—State Legislature.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,94,74,700 under Demand XVI—Medical.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1954]

DEMAND XIX—VETERINARY.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 36,28,200 under Demand XIX—Veterinary.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,20,93,500 under Demand XXIV—Civil Works—Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS
AND PLANT.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,19,54,500 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 30,26,000 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XXVIII—Famine.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,48,60,900 under Demand XXIX—Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 88,63,000 under Demand XXX—Stationery and Printing.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1954]

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 43,87,900 under Demand XXXI—Miscellaneous.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

B. Other expenditure.

DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 35,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,70,90,200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,42,900 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 78,54,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI —CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1954]

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,65,000 under Demand XL—Commuted value of Pensions.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House to meet again at 10 a.m. on Saturday, the 27th March 1954.”

The House then adjourned.

V.—PAPER^a LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

The Madras District Boards (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 4 of 1954), as passed by the Council.

